

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પુસ્તક ૪૪ મું.

સંવત ૨૦૦૩.

આત્મ
સં. ૫૧

અંક ૫-૬ કો. માગશર-પોષ : હિસેમ્બર-જાન્યુઆરી ૧૯૪૭
આ જાનેવારીથી ૬૨ માસની પહેલી તારીખે પ્રગટ થશે.

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૧-૧૨-૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક—

— : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર : —

અ નુ ક મ ણિ કા.

૧ વર્ષાભિનંદન સ્તુતિ	...	...	...	મુનિશ્રી વિનયવિજયજી.	૮૧
૨ શ્રી પદ્મપ્રભુ સ્તવન	...	...	...	મુનિરાજશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી	૮૨
૩ સાચી ઓળખાણ	...	...	...	આચાર્યશ્રી કનૈયાલાલજી	૮૩
૪ ધર્મ-કૌશલ્ય (૧૩-૧૪-૧૫-૧૬)...	...	...	...	રા. મૌકિક	૮૭
૫ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીની જીવનઝરમર	...	...	...	મુનિરાજશ્રી ન્યાયવિજયજી	૯૧
૬ પરિગ્રહ મીમાંસા	...	...	...	મુનિરાજશ્રી ધુરંધરવિજયજી	૯૫
૭ શ્રીમાન યશોવિજયજી	...	...	...	ડૉ. ભગવાનદાસ મહેતા	૯૭
૮ જ્ઞાનગીતા શતક	...	...	...	શ્રી અમરચંદ માવજી શાહ	૯૯
૯ સોનેરી વચનામૃતો	...	...	...	મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી	૧૦૦
૧૦ વર્તમાન સમાચાર તથા માનપત્રનો મેળાવડો...	...	...	...	સભા	૧૦૩
૧૧ આ સભાનો સં. ૨૦૦૨ નો વાર્ષિક રિપોર્ટ	...	...	...	સભા	

ખાસ આભાર.

આ અંકમાં જણાવેલ નિવેદન પ્રમાણે આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકમાં આવતી ખોટ માટે વગર માગ્યે વગર ફંડ કર્યે તે ખોટની રાહત માટે મદદનાં રૂ. ૫૦) પચાસ શેડીશ્રી દોલતરામજી જૈની ગંગાનગર નિવાસીએ મોકલ્યા છે, જે આભાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ અને અમારા સભાસદો તથા ગ્રાહકો જે હવે પછી વગર માગ્યે મોકલતા રહેશે તો આત્માનંદ પ્રકાશની જતી ખોટ માટે તે રકમ વસુલ નહિ કરતાં નવી સારી (શ્રી કુમારપાળચરિત્ર પૂર્વાચાર્ય કૃત સુંદર ગ્રંથ છપાવી સભાસદો અને ગ્રાહકોને ખાર માસની અંદર ભેટ આપીને તે ખોટ માટે આવેલી રકમનો ભેટ માટે ઉપયોગ કરીશું,

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-લાવનગર.

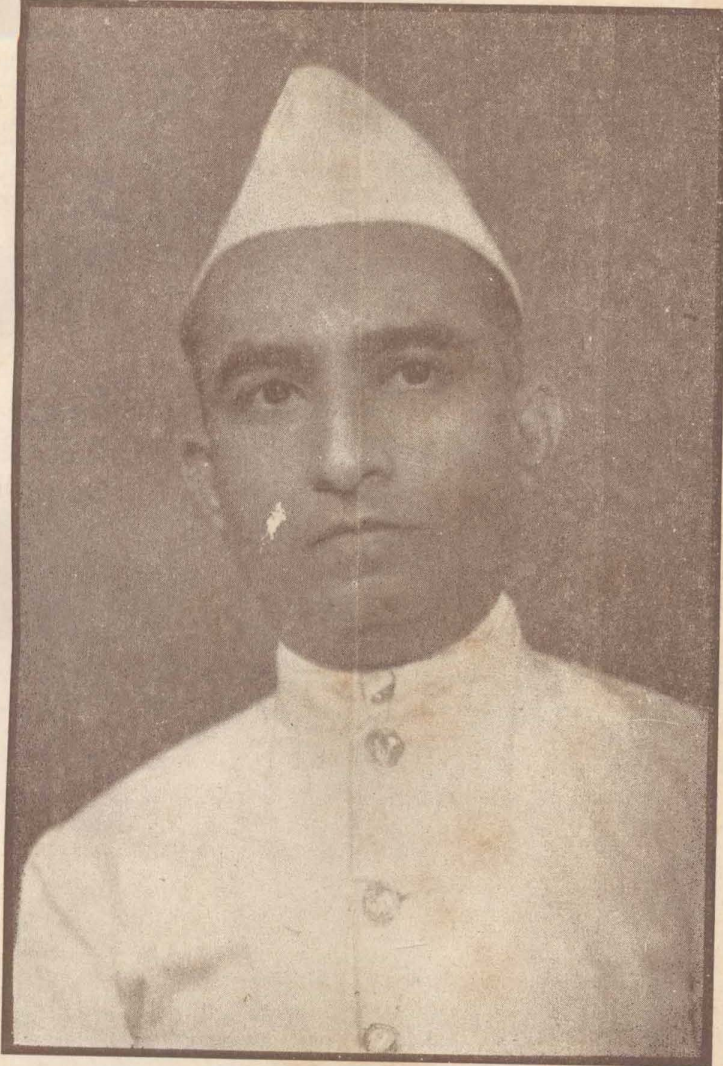
આ સભાના સભાસદો અને માસિકના ગ્રાહકોને શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ વગેરે માટે

અમારું નમ્ર નિવેદન.

આ સભાને સ્થાપન થયા ૫૧ વર્ષ થયા છે. તેમજ તેને અંગે “ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ” માસિકનું ચુમાલીશમું વર્ષ ચાલે છે. (ચુમાલીશ વર્ષ થયાં પ્રગટ થાય છે) દિવસે દિવસે આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકનો ખર્ચ વધતો જાય છે. હૃદયી લડાઈ (વિગ્રહ) પહેલાં તેનું લવાજમ સવા રૂપીયો હતો અને સામાન્ય રીતે ખાર ચૌદ આના માસિક (ખાર અંકનો) ખર્ચ થતાં કંઈક નફો પહેલાં રહેતો હતો. હવે લડાઈ શરૂ થતાં સખ્ત મોંઘવારી થવા લાગી, અને અચાસે લડાઈ ખર્ચ થતાં (કાગળો, પ્લેક, પાઇડોંગ, છબીયો) વગેરેના સર્વના ભાવો તે કરતાં પણ વિશેષ વધ્યાં અને છાપકામ માટેનું જોઈએ તેનું તેનું સાધન (સાહિત્ય) મળી પણ શકતું નથી જેથી હાલ “ આત્માનંદ પ્રકાશ ” માસિકનો શુમારે ત્રણ રૂપીયાનો એક વર્ષના ખાર અંકનો ખર્ચ આવે છે; જેથી

ટા. પા. ૩

આ સભાના માનવંતા પેટ્રન સાહેબ—

શાહ લક્ષ્મીચંદ દુર્લાભદાસ.

શ્રી મહોદય પ્રેસ-ભાવનગર.

આ સભાના માનવંતા પેટ્રન

શાહ લક્ષ્મીચંદ દુર્લભદાસનો જીવનપરિચય

કાઠિયાવાડમાં ભાવનગર શહેર એ જૈનોની વસ્તીથી બહોળલાલી લોગવે છે. ધર્મનો ઉત્સાહ સારો છે. ભાવનગરના વતની અને મુંબઈ જેવા પ્રખ્યાત વેપારી સ્થળમાં ભુજબળથી ભાગ્ય અજમાવવા તેમના પિતાશ્રી દુર્લભદાસ મુંબઈ ગયા. અને ત્યાં રેશમી કાપડનો મોટા પાયા પર વિશાળ વ્યાપાર શરૂ કર્યો. સાથે સાથે તેઓએ પાયધુની ઉપર આવેલા શ્રી ગોડીજી જિનાલયનાં ટ્રસ્ટી તરીકે વર્ષો સુધી જૈન કોમની સેવા બજાવી તેમજ મુંબઈ ખાતે ગોધારી જ્ઞાતિમાં તેઓ અગ્રગણ્ય વહીવટકર્તા હતા અને જેનો આજે હજારો લોકો લાભ લઈ રહ્યા છે તે “ગોધારી દવાખાના” નાં સ્થાપકોમાંના તેઓ એક હતા. તેઓશ્રી થોડા સમય પહેલાંજ ૭૩ વર્ષની વયે સ્વર્ગવાસ થયા છે.

તેમના પિતાના સેવાભાવનાના સંસ્કારો ભાઈશ્રી લક્ષ્મીચંદમાં ઊતરી આવ્યા છે અને તેઓશ્રી શાહ મણીલાલ દુર્લભજીની પેઢીનો વહીવટ કુશળતાથી ચલાવે છે.

જીવનસંગ્રામના આ વિષમ સમયમાં સીઝાતા સ્વધર્મી બંધુઓ જો હુન્નર ઉદ્યોગનાં પંથે વળે તો સમાજની એક ઉપયોગી આવશ્યકતા પૂરી પાડી શકે તેવા આશયથી તેમનાં સુપુત્રા ભાઈશ્રી લક્ષ્મીચંદ તથા ભાઈશ્રી મણીલાલે પોતાના પિતાનાં શ્રેયાર્થે રૂ. ૧૦૦૦૧) દશ હજાર ને એક રૂપિયા “શ્રી જૈન ઉદ્યોગ મંદિર”ની સ્થાપના ભાવનગરખાતે કરવા માટે આખ્યા છે.

તેઓમાં સામાજિક અને ધાર્મિક લાગણી સારી છે. તેમજ તેઓશ્રીએ હિંદુસ્તાનનાં વિવિધ તીર્થોની યાત્રા સાથે શ્રી સમેતશિખરજીની યાત્રાનો અપૂર્વ લાભ લીધો છે.

આ સભાની કાર્યવાહીથી આકર્ષાઈ તેમણે આ સભાના પેટ્રન પદનો સ્વીકાર કર્યો છે તે સભા માટે ગૌરવનો વિષય છે. તેઓ દિનપ્રતિદિન સેવાના કાર્યોમાં વધારે રસ ધરાવે અને તેમના હસ્તે અનેક શુભ કાર્યો થાય એવી ભાવના સાથે પરમાત્મા તેમને દીર્ઘાયુષ્ય બક્ષે તેવું આ સભા ધરે છે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૩.

માર્ગશીર્ષ-પોષ.

પુસ્તક ૪૪ મું.

વિક્રમ સં. ૨૦૦૩.

:: ઇ. સ. ૧૯૪૬ ડીસેમ્બર-નવ્યુઆરી ૧૯૪૭ ::

અંક ૫-૬ ઠા.

પૂજ્યપાદ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી શ્રી ૧૦૦૮ શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીધરજી
મહારાજ સાહેબને ૭૭ મી જન્મ જયંતિના સ્મરણરૂપ

વર્ષાભિનંદન સ્તુતિ

દોહરો

સંવત જૂજ સહસ્ર ત્રણ (૨૦૦૩), મંગલ નવલ પ્રભાત;
કુમકુમવર્ણી ખીલતી, પ્રભા ભાતુ ઉષોત

મંદાકંત

ખીલે ભાતુ નવલ વર્ષે, શાન્તિ સામ્રાજ્ય સ્થાપે;
ફૂલેફાલે કુસુમ કમિયો, દિવ્ય સુગંધ આપે;
કોકિલાના મધુર ટહુકે, ગુંજતી. આમ વાડી;
આશ્રિતોને શિતલ બનવે, ઉજ્જ્વળાને નસાડી.

અનુબંધ

શાન્તિ ને સુરભિ નિત્યે, જોરવે ગૂંજતા રહે
નિવારી દુઃખ દુઃખીના, આશિષો દિલની લહે.

દોહરો

વર્ષાભિનંદન સુભગ, સ્વીકારો ધરી સ્નેહ;
વિનમ ઘેર તો વિનવે, વરસો અમીરસ મેહ.

રચયિતા

સુનિશી ચિનમવિજયજી-પાલીતાણા.

×ઉષોત

શ્રી પદ્મપ્રભુ સ્તવન

(ગઝો ગઝો અથ મેરે સાધુ...એ રાગ)

પ્રેમે ગાઓ સૌ ભવિજન ! હોશે પદ્મપ્રભુ ભગવાન-ટેક
 જ્ઞાપ્ય નિરંજન, ભવલીડભંજન, દિવ્ય રૂપ, સુખકાર,
 પરમાત્મા ભવતારક પ્રભુજી, સઘળે જય જયકાર—પ્રેમે ૧
 ત્રણ જ્ઞાનેથી સુકત જિનેશ્વર, ચળ્યા સ્વર્ગથી આપ,
 મહા વહી છઠકેરા દિને, ટાળ્યા જગના તાપ—પ્રેમે ૨
 માત સુસીમા કૂખથી જનમ્યા, શ્રીધર તાત પવિત્ર,
 કોસંબી નગરે પુરજન સૌ, ગાયે દિવ્ય ચરિત્ર—પ્રેમે ૩
 કાર્તિક વદ બારસ દિન રૂઠો, જન્મ મહોત્સવ થાય,
 હર્ષ છવાયો ભૂમંડળમાં, ભવિજન ઉર ઉભરાય—પ્રેમ ૪
 અભિષેક ઉત્સવ દેવેન્દ્રો, મેરુશિખરે ઉજવે,
 સુર નર કિન્નર નિજ નિજ સ્થાને, પ્રભુશુભ ગાનો ગજવે—પ્રેમે ૫
 રકત કમળ સમ રંગે સુંદર, પ્રભુની કાયા શોભે,
 અમૃતમય વાણી અતિ મીઠી, માનવચિત્ત પ્રલોભે—પ્રેમે ૬
 વર્ષોદાનો દીધાં પ્રભુએ, દીક્ષા ઉત્સવ થાયે,
 મહોત્સવે સુર નર કિન્નર તો, કોઈ સ્થળે ન સમાયે !—પ્રેમે ૭
 પદ્મપ્રભુ સમકાળે ખીલી, વૃક્ષો પ્રભુમે ચરણે,
 વેલડીઓ સૌ પુષ્પ સમર્પે, બાયે સૌ પ્રભુ શરણે—પ્રેમે ૮
 માલતી, ચંપો, કુંદ પુષ્પથી, પ્રભુને સર્વ વધાવે,
 સમવસરણુ, દેવો સૌ રચતા, દેશના પ્રભુજી ગજવે—પ્રેમે ૯
 નય, ગમ, ભંગી રચનાવાળી, વાણી સુખ કરનારી,
 જન્મ જન્મનાં પાપો ટાળે, સુણતાં સુર નરનારી—પ્રેમે ૧૦
 ચૈત્રીપુનમ દિન કેવળ પામ્યા, ચૈત્રીસ અતિશયવંત,
 માર્ગશીર્ષ વદ એકાદશીએ, મોક્ષે ગયા ભગવંત—પ્રેમે ૧૧
 દ્રવ્ય, ભાવ, દર્શનથી આત્મા, નિર્મળતાને ધારે,
 શિવસુખદાતા જિનવર ભવિને, ભવસાગરથી તારે—પ્રેમે ૧૨
 કલ્પવૃક્ષ સમ જિનચરણો એ, અજિતપદના દાતા,
 મુનિ હેમેન્દ્ર નમે ભાવેથી, પદ્મપ્રભુ ભવત્રાતા—પ્રેમે ૧૩

રચયિતા:—

સુનિરાજશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી.

‘સાચી ઓળખાણ’

મે. — આચાર્ય શ્રી કર્તુરસુરિજી.

માનવી જ્યાં સુધી અણુજાણુ હોય છે ત્યાં સુધી તેને ઓળખાણની જરૂરત રહે છે, ઓળખાણ સિવાય સંસારનો વ્યવહાર ચાલી શકતો નથી. જીવ માનવ હોઈ અવતારી પછી તરત જ સંકુચિત સંસ્કારની અવસ્થામાં પણ દૈશ્ય જગતને ઓળખવા મંભે છે પણ અવિકસિત બુદ્ધિને લઈને ઓળખી શકતો નથી. તે જ્યારે વરસેકનો થાય છે ત્યારે માતાપિતા આદિ સ્વજન વર્ગ સચેતન તથા અચેતન વસ્તુની ઓળખાણ કરાવે છે. વસ્તુ દેખાડી તેનું નામ વારંવાર સાંભળાવે છે એટલે બાળક તે નામવાળી વસ્તુને ઓળખતું થાય છે. પછી કોઈપણ વખતે તે નામ સાંભળવા માત્રથી તે વસ્તુને ઓળખી શકે છે, અથવા તો તે વસ્તુ જુએ છે કે તરત જ તેનું નામ ઉચ્ચારણ કરી તે જાણપણું જતાવે છે. જેમ જેમ વય વધતી જાય છે તેમ તેમ બુદ્ધિ તથા સંસ્કારનો વિકાસ થતો જાય છે અને અનેક માણસોના સહવાસમાં આવવાથી તેમજ અનેક સ્થળોમાં ફરવાથી પોતાની બુદ્ધિના પ્રમાણમાં પોતાની મેળે અથવા તો માણસો દ્વારા અનેક વસ્તુઓને ઓળખતો થાય છે. પોતાના જીવનવ્યવસાયના ક્ષેત્રના સંબંધમાં આવતી તથા વપરાતી વસ્તુઓને સારી રીતે ઓળખી શકે છે. અર્થાત્ પોતાના ધંધાના અંગે સહવાસમાં આવતા માણસોને, કરવામાં આવતી પ્રવૃત્તિઓને અને વ્યાપારને લગતી વસ્તુઓને સારી રીતે ઓળખે છે. જીવનમાં નિરુપયોગી અને સ્વજનમાં પણ ન મળનારી વસ્તુઓને પણ તે વસ્તુઓના જાણ દ્વારા ઓળખે છે અને હું પણ અમુક વસ્તુઓનો જાણ છું એવું મિથ્યાભિમાન ધારણ કરે છે.

અનેક પ્રકારના સ્વાર્થને લક્ષમાં રાખીને માણસો એક બીજાની સાથે ઓળખાણ કરવાને હંમેશા આતુર રહે છે; કારણ કે તેઓ ઓળખાણને એક પ્રકારની જાણ માને છે. ધન, રૂપ, જળ અને સત્તાથી સમૃદ્ધ માણસોની ઓળખાણ ઘણી જ મહત્વની ગણાય છે, છતાં ધનવાનની ઓળખાણને પ્રધાનતા આપવામાં આવે છે. ત્યાગી હોય કે ભોગી હોય, બધાયને બીજી ઓળખાણ ન હોય તો ચાલે પણ ધનવાનની ઓળખાણ વગર તો જીવન નિરસ ગણે છે, કારણ કે વૈષયિક કામનાઓ ધનવાન વગર સફળ થતી નથી, માટે ધન વગરના ધનવાનની ખુશામત કરીને પણ તેની ઓળખાણ કરવી પડે છે અને અનેક પ્રકારની તાણેદારી ઉઠાવીને તેને ટકાવી રાખવી પડે છે. ધનસમૃદ્ધ માણસો ધનવાનની ઓળખાણની ઓછી પરવા રાખે છે, કારણ કે તેમની પાસે ધન હોવાથી ધાર્યા પ્રમાણે કામના સફળ કરી શકે છે. વાસનાપૂર્ણ ધનહીન ભોગી હોય છે તેમ કહેવાતા ત્યાગી પણ હોય છે. ત્યાગીમાં પણ કળાવાન આવડત-વાળા ત્યાગી કાવાદાવાની કુશળતાથી જાડી બુદ્ધિના ધનવાનને વશ કરીને તેમના ધન તથા વૈષયિક વસ્તુઓથી વાસના પોષીને પોતાને કૃતકૃત્ય માને છે, ત્યારે આવડત વગરના ખુશામત કરીને પણ ધનવાનની ઓળખાણથી પોતાની ઈચ્છા પૂર્ણ કરે છે. ધનહીન ભોગી પણ ખુશામતથી અથવા તો કોઈપણ પ્રકારની કળાથી ધનવાનની ઓળખાણદ્વારા જીવન નિર્વાહના સાધનો મેળવે છે તેમજ વૈષયિક ઈચ્છાઓ પૂર્ણ કરે છે. ધનવાનની ઓળખાણની જેમ રૂપ, જળ તથા સત્તા સમૃદ્ધની ઓળ-

ખાણે પણ ક્ષુદ્ર સ્વાર્થ સાધવાને માણસો કરે છે.

સકર્મક સંસારી જીવોને વૈષયિક સંસ્કારો અનાદિ કાળથી હોય છે. નિગોદની અવસ્થામાં પણ તિરોલાવે રહેલા હોય છે તેનો ઇદ્રિયો તથા મનની સામગ્રી મળવાથી આવર્તિત થાય છે. આહાર તથા વિષયોને માટે જોઈતી પોદ્ગલિક વસ્તુઓની ઓળખાણ જીવને દરેક જીવનમાં કરાવવી પડતી નથી, પૂર્વના સંસ્કારોને લઈને પોતાની મેળે જ કરી લે છે, ફક્ત સાધારણ નિમિત્તની જરૂરત પડે છે. વૈષયિક પ્રવૃત્તિ જોઈને કે આંતરણીને જીવની વિષયવાસનાઓ જાગૃત થઈ જાય છે. વિષયાસક્ત જનવા ઉપદેશની કે અભ્યાસ કરવાની જરૂરત રહેતી નથી, તેણે વિષયને વધારે રસવાળો બનાવી આનંદ તથા સુખ વધારનાર પોદ્ગલિક વસ્તુઓને ઓળખવાને નિરંતર કામાસક્ત વિષયના અનુભવી માણસોના સહવાસમાં રહીને અજ્ઞાત વૈષયિક વસ્તુઓને ઓળખે છે અને તેને મેળવવાને જોઈતાં સાધનો માટે કાળજીપૂર્વક પરિશ્રમ કરે છે.

માનવી માત્ર સ્વાર્થ પૂરતી ઓળખાણ કરવાને વધારે કાળજી રાખે છે. જે વસ્તુથી અથવા માણસથી પોતાનો કાંઈપણ સ્વાર્થ ન સંધાતો હોય તેની ઉપેક્ષા કરે છે, સાધારણ જાણવા પૂરતું જ તે તરફ લક્ષ આપે છે. તેણે સંસારમાં પ્રધાન ગણાતી વિશિષ્ટ વ્યક્તિઓ તથા વિશિષ્ટ વસ્તુઓની ઓળખાણ કરવામાં કેટલાક માનવીઓ પોતાની મહત્તા સમજે છે. એટલે આવી ઓળખાણ કરવા જીવન તથા ધનનો વ્યય કરવામાં પણ સંકોચ રાખતા નથી. અને ઓળખાણ કરીને ઘણું જ સંતોષ માને છે. વિશિષ્ટ વસ્તુઓની ઓળખાણ કરીને જનતા પાસેથી ખુદ્દિશાળી તથા વિદ્વતાનું માન મેળવે છે, અને વિશિષ્ટ ગણાતી વ્યક્તિઓની

ઓળખાણથી જીવનની સફળતા સમજે છે. ધનથી અથવા તે કોઈપણ પ્રકારના સન્માનથી જન્મતાં મોટા ગણાતાની અંદર પ્રાયઃ ગર્વની ગરમી રહે છે એટલે તેમનામાં સુધરેલી ઢળની નમ્રતા તથા સહયતા હોય છે તેથી તેઓ સાધારણ માણસોની ઓળખાણ રાખતાં સંકોચાય છે, છતાં તદ્દન સુધરેલી ઢળની વિશિષ્ટ વ્યક્તિઓ સાધારણ અને ગરીબમાં ગરીબની પણ ઘણું જ આહુથી નિઃસંકોચપણે ઓળખાણ રાખવામાં પોતાની મહત્તા સમજે છે, પણ તે સર્વ સાધારણ સેવાના રૂપમાં હોવાથી તેવી ઓળખાણ જનતાનું માન પ્રાપ્ત કરાવી શકતી નથી એટલે આવી ઓળખાણથી માનવીને સંતોષ થતો નથી, કારણ કે સેવા નિમિત્તે ઓળખાણ રાખનારાઓનો આશય પ્રાયઃ જનતામાં જાહેરમાન તથા પ્રસિદ્ધિનો હોવાથી માનગર્ભિત લાગણી સિવાયની ઓળખાણ હોય છે અને તેમાં દયાની પ્રધાનતા હોય છે એટલે આવી ઓળખાણથી જનતામાં મહત્તા મળી શકતી નથી, તેથી સંતોષ પણ મળતો નથી.

જાણવામાં અને ઓળખવામાં કાંઈક તફાવત રહે છે. ઉપયોગી તથા નિરુપયોગી પ્રસંગો, વસ્તુઓ તથા વ્યક્તિઓને સામાન્યપણે જાણવું તે જાણવું કહેવાય છે. જાણવામાં વધારે ઊંડા ઊતરવાનું હોતું નથી તેમજ જાણવાની મન ઉપર રાગ-દ્રેષ સંબંધી કાંઈપણ અસર થતી નથી. જાણવાનું સ્મરણ ઓછું થતું જાય છે અને કાળાંતરે સ્મરણમાંથી ભૂંસાઈ જાય છે. ત્યારે ઓળખવામાં કાંઈક વિશિષ્ટતા રહેલી હોય છે. જે કે ઓળખવું પણ જાણવાને જ કહેવામાં આવે છે; ફરક માત્ર એટલો જ છે કે ગમે તેવા પ્રસંગને, વસ્તુને કે વ્યક્તિને લક્ષ-પૂર્વક જાણવી, ઊંડા ઊતરીને તેના રહસ્યને, શુભ-અશુભને સાચી રીતે સમજી લેવું અને

તેનાથી મન ઉપર રાગ અથવા તો દ્રેષની અસર થવી તે ઓળખણું કહેવાય છે. સામાન્ય જાણવામાં ઉપેક્ષા થાય છે, પણ વિશેષ જાણવા રૂપ ઓળખવામાં પ્રાયઃ ઉપેક્ષા હોતી નથી. એટલા માટે જ ઓળખાણની વિસ્મૃતિ નથી અને તે જીવન પર્યંત પણ રહેવાવાળી હોય છે. ઓળખાણથી જીવન ઉપયોગી સાધન અદ્ય પ્રયાસે મેળવી શકાય છે; લાગણી અને સ્નેહ જન્મે છે તથા પ્રીતિ અને મૈત્રી વધે છે. કેવળ જાણવા માત્રમાં આવી વિશિષ્ટતા હોતી નથી. જાણેલું ભૂલાય છે પણ ઓળખેલું ભૂલાતું નથી. જાણવાને ઘણી વખત અનિચ્છા દેખાડવામાં આવે છે; પણ ઓળખાણ માટે તો ઉત્સુકતા અને રુચિ જણાવાય છે. સ્વાર્થ સાધવા માટે તો ઓળખાણને અત્યંત આવકાર અપાય છે, અને જનતામાં ખાસ કરીને માણસની ઓળખાણ તો અત્યંત ઉપયોગી મનાય છે.

આ પ્રમાણે મોહની શિખવણીથી દેહાધ્યાસી માનવી સ્વાર્થ માટે એટલે કે જીવનનિર્વાહના સાધન મેળવવાને અથવા તો વૈષયિક તૃષ્ણા શાંત કરવાને સચેતન તથા અચેતન વસ્તુઓની ઓળખાણ કરે છે. આખોય સંસાર ચર્મચક્ષુની ઓળખાણના પ્રવાહમાં તણાઈ રહ્યો છે, વૈષયિક વાસનાના દૃઢ સંસ્કારને લઈને કેવળ વાસનાપોષક જ વસ્તુઓને ઓળખવા પ્રયાસ કરી રહ્યો છે. જે ઓળખાણ વાસના શાંત કરવા પૂરતી કરવામાં આવે છે, તે વાસનાની ક્ષણિક શાંતિ થયા પછી ભૂંસાઈ જાય છે, કારણ કે જગત પરિવર્તનશીલ છે. જે ક્ષુદ્ર વાસના પોષવાને જેની ઓળખાણ કરવામાં આવી હોય તેમાં પરિવર્તન થવાથી તે વાસના પોષવામાં અસમર્થ થઈ જાય છે એટલે માનવી તેની ઓળખાણ રાખતો નથી જેમદે-ત્રનની વાસનાથી ધનવાનની ઓળખાણ કરવામાં આવે છે અને તેના ધનથી પોતાની વાસનાઓ પોષે છે; પણ તે ધનવાન ધનહીન થઈ જાય તો

પછી તેની ઓળખાણ કોઈ પણ રાખતું નથી. કદાચ તે ધનહીન દશામાં ઓળખાણના અંગે કોઈપણ પ્રકારની સહાયતા માંગે તો જાણે તેને ઓળખતા જ ન હોય તેમ તેની સાથે વર્તવા તૈયાર થઈ જાય છે. કોઈનું સુંદર રૂપ તથા આકૃતિનો ઉપયોગ કરવાને ઓળખાણ કરાય છે અને ઇચ્છા પ્રમાણે વર્તાય છે, પણ જ્યારે રૂપ તથા આકૃતિમાં પરિવર્તન થવાથી અણગમતાં થાય છે ત્યારે ઉપેક્ષા કરાય છે, આવી જ રીતે તાત્વિક વસ્તુથી અજ્ઞાત જગત વૈષયિક વૃત્તિપોષક ઓળખાણને લઈને સંસાર ચક્રમાં જમણ કરી રહ્યું છે તે અતર્હિષ્થી વસ્તુને ઓળખ્યા સિવાય સુખ-શાંતિની દરિદ્રતા દૂર કરી શકશે નહિં.

જ્ઞાન-ચક્ષુહીન અજ્ઞાની જીવો ક્ષણિક માટે જ કૃત્રિમ વસ્તુઓને ઓળખતા આવ્યા છે, અને તેથી પોતાની સર્વ સિદ્ધિ માની બેઠા છે એટલે જ સાચી વસ્તુ મેળવી શક્યા નથી. અને આત્માને શાશ્વતી સુખસંપત્તિવાળો બનાવી શક્યા નથી. માનવીને પ્રથમ તો પોતાની જ ઓળખાણ નથી. જે પોતાને સાચી રીતે ઓળખે છે તે જગતને સાચી રીતે ઓળખે છે અને જે જગતને સાચી રીતે ઓળખે છે તે જ પોતાને સાચી રીતે ઓળખી શકે છે; માટે જ સમ્યગ્જ્ઞાની સત્પુરુષો સ્વ-પરના આત્માનો વિકાસ કરી શાશ્વત સુખ-શાંતિ તથા આનંદના ઉત્પાદક હોય છે. વીતરાગ, સર્વજ્ઞ દેવના સિદ્ધાંતોની દિશામાં નિરંતર ગમન કર્યા વગર પોતાને તથા જગતને સારી રીતે ઓળખી શકાય નહીં. ક્ષણિક જગતની વૈભાવિક વસ્તુને પ્રધાનતા આપી પ્રકૃતિ સ્વરૂપ સાચી સ્વાભાવિક વસ્તુને ઓળખી આદર ન કરનાર વીતરાગના સિદ્ધાંતનો દિશાથી વિમુખ હોય છે માટે તેવાની વાચાળતાથી કોઈ પણ આત્માનું હિત થઈ શકતું નથી. પાંચે ઇન્દ્રિયોના વિષયમાં આસક્ત રહીને આડકતરી રીતે

વિષયોને પોષીને સંતોષ તથા સુખ અનુભવનાર સુખ-શાંતિ આનંદસ્વરૂપ અમર આત્માને ઓળખી શક્યા નથી. મનુષ્ય દેહ તથા મનુષ્ય જીવન સંકર્મક આત્માનો વિભાવ પર્યાય છે અને તે દેહ તથા જીવન બંને કર્મસ્વરૂપ હોવાથી જડાત્મક છે. માટે તે ક્ષણવિનશ્વર વસ્તુઓ સાથે સંબંધ ધરાવે છે. અર્થાત્ ક્ષણિક વસ્તુઓના સંબંધથી ઉત્પત્તિ વિનાશવાળો છે, છતાં દેહાધ્યાસીપણે સત્સ્વરૂપ આત્માને સાચી રીતે ન ઓળખીને દેહને જ પ્રધાનતા આપવી અને કૃત્રિમ નામ, સુખ-આનંદ તથા શાંતિ આદિના માટે કષાય તથા વિષયોનો આશ્રય લેવો તે વસ્તુસ્થિતિનું અણબાણપણું સૂચવે છે, માટે જ તે વીતરાગના સિદ્ધાંત પ્રમાણે પોતાને સાચી રીતે ઓળખી શક્યો નથી. જે વસ્તુ ત્રણે કાળમાં વિદ્યમાન રહે તે સત્-સાચી કહેવાય છે, અને જે પ્રત્યેક ક્ષણે બદલાય છે તે તાત્વિક દૃષ્ટિથી સાચી ન કહેવાય. જે સાચી વસ્તુ છે તે ઉત્પન્ન થતી નથી માટે તે વિનાશ પણ પામતી નથી. જે સુખ-શાંતિ, આનંદ, જીવન આદિ ઉત્પન્ન થતાં નથી તે વિનાશ પણ પામતાં નથી, માટે તે જ સાચાં છે અને તે જ આત્મસ્વરૂપ છે. જે ઉત્પત્તિ વિનાશ-વાળું છે અને જેની ઉત્પત્તિ વિનાશમાં વિબળતીય દ્રવ્યની અપેક્ષા રહે છે તે સત્-સાચું નથી. અર્થાત્ આત્મસ્વરૂપ સુખાદિ સાચાં છે અને પૌદ્ગલિક વસ્તુઓથી ઉત્પન્ન થવાવાળાં બનાવટી છે; કારણ કે તે જડ વસ્તુઓના સંયોગથી ઉત્પન્ન થાય છે અને વિયોગથી વિનાશ પામે છે. અથવા તો સંયોગ દેખાવા છતાં પણ જડાત્મક વસ્તુઓમાં પ્રત્યેક ક્ષણે પરિવર્તન થવાથી સુખાદિમાં હ્રાસ થતો જણાય છે અને છેવટે નષ્ટ થાય છે માટે તે અસત્ છે.

સચેતન તથા અચેતન વસ્તુઓને સર્વગ્રહેવે જેવી રીતે ઓળખાવી છે તેવી જ રીતે ઓળખ

ખાણ થાય નહિં ત્યાં સુધી સાચી ઓળખાણ કહેવાય નહિં. અને તે સાચી ઓળખાણ મોહના ક્ષયોપશમ, ઉપશમ કે ક્ષય સિવાય થઈ શકતી નથી. મોહની ઓળખાવેલી બધી વસ્તુ જૂઠી છે, માટે મોહનો દાસ વિષયા-સંક્રાંત માનવી સાચું ઓળખી શકે નહિં તેમજ ઓળખાવી પણ શકે નહિં. સારી રીતે બાણી શકે, જણવી શકે ગરો પણ સાચી ઓળખાણના અભાવે સાચું કળ મેળવી શકે નહિં. અનેક પ્રકારના દેહ ધારણ કરવારૂપ વિભાવ પર્યાયોમાં મોહની પ્રબળ સત્તા હોવાથી તે વિભાવ પર્યાયોને આત્મા પોતાના સ્વરૂપે ઓળખે છે જેથી દેહનાં કૃત્રિમ નામની પ્રસિદ્ધિ માટે કષાયોનો આશ્રય લે છે, અને દેહની સુખ-શાંતિ માટે જડ ધર્મ સ્વરૂપ વિષયોમાં આસક્ત રહે છે. આત્માને (પોતાને) સાચી રીતે ઓળખ્યા સિવાય કેવળ દંદિયોની કરવામાં આવતી ઓળખાણથી આત્માની શક્તિ તથા સ્વરૂપને હ્રાસ થાય છે. એટલે જ્ઞાન-શક્તિથી નિર્ગળ થયેલો આત્મા વસ્તુ માત્રને અવળી બાણે છે અને અસતને પ્રધાનતા આપે છે. વીતરાગ દેવે સત્ વસ્તુને પ્રધાનતા આપી છે માટે જે સત્ છે તે જ સત્ય છે, જે ક્ષણિક વસ્તુઓ દૃષ્ટિગોચર થાય છે તે સત્ત્વ પરિણામ છે પણ અસ્થિર છે માટે ખોટી છે. જ્ઞાન-દર્શન-જીવન-સુખ-આનંદ આદિ સત્ છે અને તે આત્માના ધર્મ છે માટે તે ક્ષણિક નથી કારણ કે તે ઉત્પત્તિ-વિનાશવાળા નથી પણ પરિણામન સ્વભાવવાળા છે છતાં શાશ્વતા છે-નિત્ય છે માટે જ તે સત્ છે અને તે જ આત્મા છે. તે સિવાય પૌદ્ગલિક વસ્તુઓ પ્રત્યેક ક્ષણે પુરાય છે અને ગળે છે માટે ક્ષણિક છે તેથી તે અસત્ છે-અનિત્ય છે; માટે સત્તને સત્તપણે સ્વીકાર અને અસત્તને અસત્તપણે બહિષ્કાર કરનાર આત્મા સ્વરૂપને સંપૂર્ણ વિકાસ સાધી અમર પદ પ્રાપ્ત કરે છે.

ધર્મ....કૌશલ્ય

(૧૩)

ક્ષમા-Forbearance

અશક્ત માણસનું બળ ક્ષમા છે. શક્તિ-શાળી માણસનું ભૂષણ ક્ષમા છે. ક્ષમા લોકમાં વશીકરણ છે. ક્ષમાથી શું સાધી શકાયું નથી ?

સન્નિવૃત્તિ, ગૃહસ્થાઈનું બીજું લક્ષણ ક્ષમા છે. એટલે કે જે પ્રાણીને પોતાની ગણના ગૃહસ્થમાં કરાવવી હોય અથવા જેની ભાવના કે જેનો આદર્શ ગૃહસ્થ (gentleman) થવાનો કે રહેવાનો હોય તેણે ક્ષમા રાખી જીવનનો આખો ઝોક ઘડવો જોઈએ. જે માણસ જરા પોતાની ઇચ્છા વિરુદ્ધ કોઈ વર્તન કરે, કોઈ જરા પોતાનાં અવર્ણવાદ બોલે, જરા ઘસાયું બોલે, જરા વેપારમાં નુકશાન કરે કે તેના ઉપર ગુસ્સે થઈ જાય તે માણસ કાંઈ નહિ, તે માણસમાં ચારિત્ર રમણ કરે નહિ, તે માણસ પ્રગતિ માર્ગમાં આગળ પગલાં ભરી શકે નહિ, તેનું પ્રયાણ સાધ્યને માર્ગે આગળ ધપે નહિ.

માનસવિદ્યાની નજરે જોઈએ તો ક્ષમા મન ઉપર ભારે અંકુશ બતાવે છે, મનોવિકાર પર વિજય સૂચવે છે અને અશક્તને પણ બળ આપે છે. એક વાત યુગ ચોવટથી સમજવા જેવી છે. નબળા કાચાપોચા માણસો ક્ષમાવાન હોતા નથી, થઈ શકતા નથી અને ઢોંગ કર્યે ક્ષમા પોતાને વરી શકતી નથી. અશક્તિમાન સાધુપણના સ્વાંગ ધારી લે તો થોડા વખતમાં એ આણીને ટાંકણે પોતાના મૂળ સ્વરૂપમાં પ્રકટ થયા વગર રહી શકતો નથી. ખરો અશક્ત માણસ હોય તે જ ગમે તેવા સાદા કે આકરા પ્રસંગમાં પોતાના મન પર

કાબૂ રાખી શકે છે અને એ વાતની ટેવ પડ્યા પછી તો ગમે તેવા ઉત્તેજક પ્રસંગો આવે ત્યારે પણ એ પોતાની જાત પર અંકુશ મૂકી શકે છે. ગજસુકુમાળના માથા પર ખેરના અંગારા એનો સગો સાસરો મૂકે ત્યારે પણ ક્ષમા રાખે તે તો અતિ ઉચ્ચ કક્ષાનો દાખલો ગણાય, પણ દરરોજના પ્રસંગોમાં સામાન્ય ધમ્માટ કરતો આવે ત્યારે મગજનો કાબૂ ન શુભાવનાર તો ઘણા જોઈએ છીએ અને તેમાં એની નિર્જાળતા કે અશક્તિ ગણાતા નથી. એની શક્તિ સામાન્ય પર અને જોનાર પર જરૂર છાપ પાડે છે અને તેટલા માટે ક્ષમાને બહાદુર માણસનું ભૂષણ ગણવામાં આવી છે.

સામાન્ય ધા કરે, તમે ગુસ્સે ન થાઓ, સામાનો ધા ખાલી જાય અને તમે મ્હોં બગાડવા કે દાંતિયાં કાઢવાને બદલે હસી પડો કે ઉપેક્ષા કરો ત્યારે તેની અસર સામાન્ય ઉપર વશીકરણ જેવી થાય છે અને તે જો જરા પણ વિચારક કે કુશળ માણસ હોય તો તમને નમી પડે છે, તમારાં ચરણને લેટી પડે અને તમારો અને એનો સંબંધ જીવતો થઈ જાય છે, જામી જાય છે, તમારા જીવનનો ભાગ બની જાય છે; માટે આવા વશીકરણને ચાહ રાખજો, એને પોતાનું બનાવજો, એનાથી રાચજો અને એના પડખાં સેવવામાં તમારો અહીં અને સર્વત્ર વિજય છે, તમને એમાં અખૂટ આનંદ છે અને તમારી સાચી શક્તિનાં એમાં મૂલ્ય છે એમ સમજજો. ક્ષમાથી સંબંધ મળે છે, ક્ષમાથી ગયેલ સંપત્તિ મળે છે, ક્ષમાથી ચારિત્રનું સામ્રાજ્ય મળે છે અને ક્ષમાથી સર્વ મળે છે; માટે એ મહાદેવીને પોતાની બનાવશે તો સિદ્ધિ લક્ષ્મી ઘેર ચાલી આવશે.

ક્ષમા બલમશક્તિનાં, શક્તિનાં ભૂષણ ક્ષમા । ક્ષમા વશીકૃતિલોકે, ક્ષમયાર્થે ન સિદ્ધયતિ ॥ સુભાષિત.

(૧૪)

ક્રોધ-Anger

અનર્થોત્તું મૂળ ક્રોધ છે; સંસારમાં બંધન કરાવનાર ક્રોધ છે; ધર્મને ક્ષય કરનાર ક્રોધ છે. તેટલા માટે ક્રોધનો ત્યાગ કરવો.

સંસારનું મૂળ કષાયો છે. ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ એ એનાં નામો છે. એમાં તરતમતા એાછી વધતી હોય છે, પણ એ ચારેની જઠ જ ઘણી આકરી હોય છે. એને એાળખવાની બહુ જરૂર છે, કારણ કે કષાયથી મુક્તિ મેળવવી એ સાચી મુક્તિ છે. બાહ્ય સૃષ્ટિમાં ઈંદ્રિયોના વિષયોનો ત્યાગ થાય અને આંતરસૃષ્ટિમાં કષાય-મનોવિકારો પર વિજય થાય તો વસ્તુતઃ મુક્તિ જ છે, એટલે સંસાર વૃક્ષનું મૂળ કષાય છે; એમ વારંવાર કહેવામાં આવ્યું છે. ક્રોધ અને લોભ ઉઘાડા દોષો છે અને પરીક્ષા કરતાં પકડી પાડી શકાય તેવા છે.

ઉપદેશતરંગિણીમાં તેના અંતકારે બરાબર કહ્યું છે કે ‘સ્વેતાંબરપણામાં કે દિગંબરપણામાં, તત્ત્વવાદમાં કે તર્કવાદમાં અથવા તો એક પક્ષ- (ગચ્છ-સંઘાડો)નો આશ્રય લેવામાં મુક્તિ નથી, કષાયથી મુક્તિ એ જ ખરી મુક્તિ છે.’ એટલે ગચ્છના પાસામાં કે તર્કજ્ઞાનમાં કે મોટી મોટી તત્ત્વની વાતો કરવામાં કેઈ છૂટકારો માનતો હોય તો તેમાં તેની ભૂલ થાય છે. કષાયને એાળખી તેના પર વિજય કરવામાં સંસારનો અંત છે. ‘કષ’ એટલે સંસારનો તેમાં ‘આયઃ’ એટલે લાભ થાય છે. આ ચાર કષાયો પૈકી ક્રોધને એાળખવો એ એક જરૂરી બાબત છે.

આંખ લાલ થવી, જાત પરનો કાળૂ ખોઈ દેવો, એકદેવ બોલવું, ગમે તેને મારવા મંડી જવું, પોતાની જાતને પથ્થર સાથે અફળાવવી એ ક્રોધના વ્યક્ત સ્વરૂપો છે. રીસ કરવી, અબોલાં લેવાં, ઉગ્ર સ્વરૂપ ધારણ કરવું કે બકબકાટ કરવો એ એના આવિર્ભાવો છે.

આવી જાતના ક્રોધથી પોતાની જાત પર અંકુશ ચાલ્યો જાય છે, વિવેકને તિલાંજલિ મળે છે, યદ્વાતદ્વા વચન અને વર્તન થઈ જાય છે અને સંયમનો નાશ થઈ જાય છે અને સંયમ ગયો એટલે ધર્મનું એક આખું મુખ્ય અંગ નાશ પામી ગયું. અહિંસા, સંયમ અને તપ પર ધર્મની રચના છે, તેમાં ક્રોધને અને સંયમને વિરોધ છે અને પરિણામે અહિંસાનો પણ નાશ થઈ જાય છે. તપ કરનાર ક્રોધ કરે તો અજીર્ણ થઈ જાય છે અને ધર્મશરીર માંડું પડી જાય છે. એટલે સંસારના બંધનને પાકું કરાવનાર ક્રોધ છે અને આખા ધર્મનો જ જે ક્ષય કરી નાખે તે પછી કાંઈ રાખી શકતો નથી. ક્રોધી રાજાઓ પતિત થઈ જાય છે, ક્રોધી મુત્સદ્દી ન કરવાનું કરી બેસે છે, ક્રોધી સેવક સેવાભાવ વિસારી આજીવન પાળમાં પડી જાય છે અને ક્રોધી માણસને ઘરનાં સગાંસનેહી કે મિત્રો સાથે ચાલુ કલેશ થાય છે. તેટલા માટે ધર્મરત્નને મેળવવાની ઇચ્છાવાળાએ પોતાના સ્વભાવ પર કાળૂ પ્રાપ્ત કરવો ઘટે અને ક્રોધનો સર્વથા ત્યાગ કરી ક્ષમાશુણ વિકસાવવો ઘટે. એ રીતે સજ્જન-ગૃહસ્થ થઈ શકાય.

ક્રોધો મૂલમનર્થાનાં, ક્રોધઃ સંસારબંધનમ્ । ધર્મક્ષયકરઃ ક્રોધસ્તસ્માત્ક્રોધં વિવર્જયેત્ ॥
સુભાષિત

(૧૫)

Analysis of Anger-ગુસ્સાનું પૃથક્કરણ

કોઈપણ માણસ ગુસ્સે થઈ શકે છે એ સહેલી વાત છે. પણ તથોચ માણસ પર ગુસ્સે થવું, ગુસ્સે થવામાં પારો કેટલો ચડાવવો, કયા વખતે ગુસ્સે થવું, ખરા કારણ-પ્રસંગે થવું અને ખરાખર રીતે ગુસ્સે થવું, એ એટલી સહેલી વાત નથી.

ગુસ્સે થવું એ તો બહુ સહેલી વાત છે. જેના ખ્યાલમાં કોઈનું સ્વરૂપ ન આવ્યું હોય, જે કોઈને બોધના અટકાવનાર તરીકે કે સંયમના ઘાતક તરીકે ન ઓળખતા હોય તે જરા ઉત્તેજક પ્રસંગ મળે કે કોઈ કષાયને વશ પડી જાય છે. વહેવારમાં કોઈ કરવાના પ્રસંગો કોઈ કોઈવાર આવી જાય છે, તેવે સમયે ક્ષમાશુણ્ય કેળવવો એ તો બહુ સારી વાત છે, પણ જેનાથી તે ન બને તેણે ક્રોધ કરવામાં પણ અછલ રાખવી પડે છે, નહિ તો ઓડનું ચોડ વેતરાઈ જાય, સામે માર ખાઈ જાય, તેના પર નાલેશીની ફાજદારી થાય, મોટી રકમ દંડ કે નુકશાનીની આપવી પડે અને દુનિયામાં અપયશ ફેલાઈ જાય. માટે ક્રોધ કરનારે પણ ધણો વિવેક રાખવા જેવો છે. તેમાં રાખવાની સંભાળ પર વિચાર કરતાં ક્ષમાશુણ્યને વગર વિરોધે નીચેની બાબત વિચારવા જેવી થઈ પડે છે.

(૧) ગમે તેના પર ગુસ્સે ન થવાય. નોકર શેઠ પર ગુસ્સે થાય તે પાલવે નહિ, તેમાં તે ફાવે નહિ. કાં તો નોકરી જાય અથવા માર ખાઈ ખેસે. સામે ગુન્હેગાર હોય, મોટો ગુન્હો કરતાં પકડાઈ ગયો હોય તો તેના પર ગુસ્સે થવું એ સમજી શકાય તેવી વાત છે. બાકી જ્યાં ત્યાં

દુર્વાસાની જેમ કુંદાડા મારવા નહિ. (૨) આટલી જ મહત્વની વાત ગુસ્સો કેટલો ચઢાવવો તેની વિચારણામાં આવે છે. આજો કરનારને ઘોલ મરાય નહિ, રૂની પુણી ચોરનારને લાફો મરાય નહિ અને છોકરાને સોળ જીકે તેટલો મરાય નહિ. કોઈને પારો વખત, પાત્ર અને પ્રસંગને અનુરૂપ હોવો જોઈએ. (૩) અને ગુસ્સો ગુસ્સાને વખતે શોભે. પંગતમાં જમવા બેઠા હોઈએ અને પીરસનાર જરા ભૂલ કરે ત્યાં જીડીને તમાચો મારનારના ગૌરવની હાનિ થાય અને નીચ હલકા ગોલાના મ્હોંમાંથી ગાળ નીકળે તંને ઉત્તર દેતાં દશ વધારે ગાળ સાંભળવી પડે. (૪) અને ગુસ્સાની બાબત કે ઉદ્દેશ ગુસ્સાને યોગ્ય હોવો જોઈએ. સામાની સુધારણા કરવાની પોતામાં તાકાત હોય, સામે માણસ સારા અર્થમાં સમજે તેવો હોય ત્યાં ગુસ્સો કદાચ શોભે, બાકી ઉદ્દેશ વગરનો ગુસ્સો કરવાથી ઘા ખાલી જાય અને પોતાનો હાથ લચી પડે. (૫) અને ગુસ્સો ખરાખર યોગ્ય રીતે કરવો ઘટે. જ્યાં માત્ર ભવાં ચઢાવવાથી ચાલે તેવું હોય ત્યાં તમાચો લગાવવા હાથ ન ઉઠાવાય અને જ્યાં હુંકાર કરવાથી પતે તેવું હોય ત્યાં નિર્ભર્સનાનું વચન બોલવું ન ઘટે.

આ પ્રમાણે ગુસ્સે થવામાં પણ વિવેક વાપરવાની જરૂર છે. તુલના કરવાની આવશ્યકતા છે અને સમજણ રાખવાની જરૂર છે. ક્ષમાની મોટી વાત છે. તે અને તેણે પોતાની મર્યાદામાં રહેવા ખાતર અને સ્વમાનની જાળવણી ખાતર મન પર કાળૂ તો જરૂર રાખવો ઘટે. સજ્જનને ક્રોધ હોય નહિ, હોય તો ઝાઝો વખત ટકે નહિ અને ટકે તો તેને તેનાં વિરૂપ ફૂળો સુધી ખેંચી જાય નહિ.

Anybody can become angry- that is easy; but to be angry with the right person, and to the right degree, and at the right time, and for a right purpose and in the right way-that is not so easy.

—Aristotle. (20-12-45)

(૧૬)

ધર્મોર્ધવ.

નિત્ય મિત્ર સમાન શરીર છે, પર્વ મિત્ર સમાન સ્વજનો છે અને પ્રણામ મિત્ર સમાન ધર્મ છે અને તે ખરો ઊર્ધવ છે.

મિત્રો-સ્નેહીઓ અનેક પ્રકારના હોય છે: નિત્ય મિત્ર, પર્વ મિત્ર, તાળી મિત્ર વગેરે. જેનો દસ્તેજ પરિચય થતો હોય તે નિત્ય મિત્ર, જે વાર તહેવારે કે રજાને દિવસે મળે તે પર્વ મિત્ર, જે વગર ઘોઠવણે અનાયાસે મળી જાય તે તાળી મિત્ર. શરીર આખા જીવન સુધી સાથે રહે છે તેથી તે નિત્ય મિત્રની કક્ષામાં આવે, સગાંસંબંધી કોઈ કોઈ વાર મળે તે પર્વ મિત્રની કક્ષામાં આવે અને ઘડેવારમ્મ જેને મિત્ર ગણવામાં આવે છે તે સર્વ તાળી મિત્રની કોટિમાં આવે. આવા તો બીજા મુસાફરીના મિત્રો, તાળી મિત્રો વગેરે ઘણા હોય, પણ વ્યવહારમાં કહેવાય છે ‘સગ-પણુ તે સોનું’, પ્રેમ તે પિત્તળ’ આ કહેવત પણ વિચારવા જેવી છે. અમુક અડીલાડીને વળતે મિત્રો દૂર રહે છે, ખરા અંતરનાં સગાં હોય તે જ તેવે વળતે કામ આવે છે. એવા સગાંને ‘ઊર્ધવ’ કહેવામાં આવે છે. જ્યારે ઘોર વાદળાં વિટાઈ પડ્યા હોય તેવે વળતે ખરો સગો ભાઈ બાબુએ આવી ઊર્ધવ પકડી ઊભો રહે છે અને તેને ‘ઊર્ધુ’ કહેવામાં આવે છે. આવો ઊર્ધુ જો કોઈ હોય, જે ખરી આકૃત વળતે પડખે ઊભો રહે અને જેના પર પાકી ગણતરી કરી શકાય તો તે ધર્મ છે. એ ભય-કર તોફાન વળતે, આખા ભવમાં રાત્રે અને

દિવસે, આ ભવમાં અને પરભવમાં ખરાબર પડખે આવીને ઊભો રહે છે. ભલે એ મિત્રની જેમ ટોળટપ્પાં ન હાંકતો હોય, એ સારે અવસરે સાથે મ્હાલતો ન હોય પણ ચારે તરફ આકૃત વરસતી હોય ત્યારે એ ખરાબર પડખે આવી ઊભો રહે છે. એની સાથે લટક સલામનો સંબંધ હોય, એની સાથે ઘરોબો ન રાખ્યો હોય, એની સાથે મીઠાં વચનોની આપ-લે ન કરી હોય તો પણ તે આણીને વળતે ખરાબર કામ આવે છે અને તેથી તેને ખરો ઊર્ધુ ‘ગણવામાં’ આવે છે અને ધર્મનું ઊર્ધુત્વ તો ખરેખર આશ્ચર્ય કરે તેવું છે. એમાં ઢોંગ ન હોય, એમાં ગોટાળા ન હોય, એમાં દેખાવ ન હોય, એમાં દોરદમામ ન હોય, એમાં ધાંધલ ન હોય, એમાં ખાલી ઠકારો ન હોય. એ તો ખરો સગો ભાઈ અને ખરાબર ટેકો આવે છે અને જરૂરી અવસરે ખાસ કામ આપી આખા જીવનપંથને અને જીવન પછીના ભવિષ્યના પંથને ઉજાળે છે, મહિમાવંતો કરે છે, માર્ગ-દર્શન કરાવે છે અને પ્રગતિને પોષે છે.

બીજા કોઈની ઉપેક્ષા પાલવે, ધર્મની ઉપેક્ષા ન પાલવે. એને વિસરવાથી કે એને ઉવેળવાથી માર્ગ બગડી જાય, મતિ બગડી જાય, પરભવ બગડી જાય અને ખાનાખરાળી થઈ જાય. આ ધર્મને-આત્મધર્મને જોળખી જે એને અપનાવે તે જન્મ-જન્માંતરમાં તેનો ટેકો મેળવે અને એ ટેકાથી પોતાનો રસ્તો સરળ અને સાધ્ય સન્મુખ કરે. આવા પ્રણામ મિત્ર સરળા ઊર્ધવને કેમ તરછોડાય ?

નિત્યમિત્રસમો દેહઃ, સ્વજનઃ પર્વસન્નિભઃ ।

પ્રણામમિત્રસમો જ્ઞેયો ધર્મઃ પરમવાન્ધવઃ ॥

સુબાંધિત.

કલિકાલસર્વજ્ઞ આચાર્યશ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીની

જીવન-ઝરમર.

લેખક:—મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ. (ત્રિપુટી)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૭૪ થી શરૂ)

આપણે ક. કા. સ. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીની ઉદારતા, મહાનુભાવતા અને પરધર્મમત-સહિષ્ણુતા જોઈ એમાં નીચેના બે પ્રસંગો-બે ઘટનાઓ પણ એમની ઉદારતા, સાધુચરિતતાનું જ ઉદ્દોગધન કરે છે.

૧-ગુર્જરેશ્વર સિદ્ધરાજ જયસિંહના સમયનો આ પ્રસંગ છે.

બાળ્યું છે એવું કે: શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીના ઉપદેશની અસર રાજા ઉપર થઈ ત્યારે બ્રાહ્મણોએ સૂરિજીની વિરુદ્ધ રાજાના કાન ભાંભેર્યાં અને કહ્યું મહારાજ સ્વધર્મને નિઘનં શ્રેયઃ પરધર્મો મયાવહઃ (ગીતાજી) માટે આપણે તો આપણો જ ધર્મ પાળ્યે છૂટકો છે. વળી શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજી પણ પોતાના ધર્મ સિવાયના બીજા બધા ધર્મોને મિથ્યા-અસત્ય માને છે.

રાજા—તમે બધા ભૂલો છો. સૂરિજીમાં જે સત્યપ્રિયતા, જે ઉદારતા, મહાનુભાવતા છે તે મેં અન્યત્ર હજી સુધી જોઈ નથી. તમે બધા તમારું જ બધું સાચું અને બીજાનું બધું જ ખોટું આવું માની અને મનાવી રહ્યા છો. જ્યારે સૂરિજી મહારાજ તો સાચું એ જ મારું ઉપદેશી રહ્યા છે.

બ્રાહ્મણ પંડિતોથી રાજાએ કરેલો શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીનો ઉત્કર્ષ સહન ન થયો અને તેમને ગર્વપૂર્વક કહ્યું—મહારાજ, અમારું જ સાચું છે, સૂરિજીનું સાચું નથી જ—ન જ હોઈ શકે.

રાજા—એમ કહે, એક વાર તમે બધા પંડિતો વાદવિવાદ કરી તમારામાં ચાલતા મતભેદો, સિદ્ધાન્તભેદો, ક્રિયાભેદો, દાર્શનિક ભેદો મિટાવી દો, પછી આપણે સૂરિજી પાસે કયો ધર્મ સત્ય, એનો નિર્ણય કરી લઈશું.

જુદા જુદા મતસિદ્ધાન્તવાદી બ્રાહ્મણ પંડિતોનો વાદવિવાદ શરૂ થઈ ગયો. આગળ આગળ ઉપર તો કલહ અને ઇર્ષ્યા પણ આવ્યાં. ધર્મ-વાદ-ધર્મતત્ત્વ બાબતે પર રહી ગયું અને માત્ર વાગાડખર-વાણીવિલાસ જ રહ્યો. રાજાએ એમને સીધા કરવા પકડી બાંધીને એક ઓરડામાં પૂર્ણ ત્યાં તો યથાસમયે સૂરિજી મહારાજ પણ પધાર્યા. આજે રાજા ઉદાસ અને બિન્ન હતા. એને એમ ચોક્કસ થઈ ગયું કે આ પંડિતો જ ધર્મને નામે ઝગડા-કલેશ અને કલહ કરાવે છે. નથી તો તેઓ મેક થઈ શકતા અને નથી તો એક થઈને રહી શકતા એટલે જ પોતાના અનુયાયી ભક્તગણને પણ નથી એક થવા દેતા કે નથી એકતાથી રહેવા દેતા.

સૂરિજી મહારાજાએ રાજાને ઉદાસીનતાનું કારણ પૂછ્યું તેમજ સામેના ઓરડામાં બંધ નથી બાંધેલા પંડિતો પણ જોયા અને પૂછ્યું—રાજન્! આ શું છે ?

રાજા—શુકદેવ, મારી એક વિનતિ સાંભળો. આ સંસારમાં અનેક મતો-ધર્મો પ્રચલિત છે. કયો ધર્મ સાચો ? આ પંડિતો તો માને છે

કે પોતે જ સાચા અને બીજા બધા ખોટા, તદ્દન ખોટા જ છે; માટે આજ તો કૃપા કરીને આપ જ્ઞાની પુરુષ મને જ્ઞા બધાયને માન્ય થાય એવો સત્ય ધર્મ સમજાવો.

સૂરિજી—રાજન્! જૈન ધર્મથી આત્માનું કલ્યાણ થાય. જે ધર્મખોધથી આત્મા કષાય-મુક્ત બને, રાગ દ્વેષથી રહિત બને, અજ્ઞાન અને મિથ્યાત્વ માયાનો ત્યાગ કરી, આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ સમજે તે સત્ય ધર્મ છે.

રાજા—આચાર્યદેવ, યદિ ધર્મનું સ્વરૂપ આવું છે તો તે ધર્મ મનુષ્યને લઠતાં-ઝગડતાં, કષાય અને કલેશ કરતાં, આપસમાં માથાં ફેડતાં, માયા અને કપટ કરતાં શીખવી જ કેમ શકે ?

સૂરિજી—રાજન્! હું એ જ કહેવાનો હતો. સાંભળો ત્યારે. ધર્મ કદી પણ કલેશ, ઝઘડા, ઇર્ષ્યા, માયા, કપટ કે માથા ફેડવાનું શીખવતો જ નથી. ધર્મ તો શીખવે છે પ્રેમ, મૈત્રી, સહકાર, સહયોગ અને સમસ્ત જીવો સાથે બંધુભાવ. સાચો ધર્મદ્રષ્ટા એ જ હોઈ શકે, સાચો ધર્મપ્રચારક એ જ થઈ શકે જેના જીવનમાં શત્રુ કે મિત્ર પ્રતિ સમભાવ છે. શત્રુ પ્રતિ પણ જેના રૂવાંડામાંયે દ્વેષ નથી. અરે! એ સાચો ધર્મનિષ્ઠ તો દયા અને પ્રેમ-ભર્યો હોય છે.

રાજન્! સત્ય ધર્મ તો આત્મધર્મ છે. જ્યાં જ્યાં આત્મા છે, આત્માના ગુણો છે ત્યાં ત્યાં આત્માને આત્મા પ્રતિ પ્રેમ, સ્નેહ, આદ્રતા, દયા હોવાં જ જોઈએ. જેઓ ધર્મના નામે ઝઘડા, કલેશ, કલહ, ઇર્ષ્યા, અસૂયા, રાગ, દ્વેષ, પક્ષપાત, માયા અને કપટ-રાગ અને દ્વેષ રાખે, બીજાઓને એવું શીખવે છે તેઓ વાસ્તવિક આત્મધર્મનું સ્વરૂપ હજી સમજ્યા નથી. એમને એ સમજતાં હજી વાર થશે. વાસ્તવિક ધર્મ તો એ પ્રબોધે છે—કે—

“ કષાયમુક્તિઃ કિલ મુક્તિરેવ ”

“સમભાવમાવિઅપ્પા લહ્હ મોક્ષં ન સંદેહો”

ધર્મ એ તો આત્માનો ગુણ છે. કોઈ એમ કહે કે ધર્મ અમારાં માનેલાં ધર્મસ્થાનોમાં જ રહે છે, ધર્મ અમારી પાસે જ રહે છે તેઓ ભૂલે છે. ધર્મ વિના કોઈ જીવ રહી શકતો નથી. દરેક આત્મામાં ધર્મ રહેલો જ છે. માત્ર પૂર્ણ જ્ઞાની પુરુષોનો એ ગુણ પ્રગટ રૂપે દેખાય છે અને અપૂર્ણ જીવોનો એ ગુણ પ્રચ્છન્ન રહેલો હોય છે.

જેઓ આત્માના આ મહાન્ ગુણને પિછાનતા નથી એમને હજી ધર્મની પિછાન થવાની વાર છે. ધર્મતત્ત્વ સમજ્યો હોય એનાં લક્ષણો આવા હોવાં જોઈએ.

૧ સત્યનો અર્થ—સત્ય ધર્મનો ગ્રાહક.

૨ જ્યાં જ્યાં સાચું હોય, સાચું જીવે એને સ્વીકારતાં કદીયે અયકાય નહિં એટલું જ નહિ પણ સાચું એ જ મારું માને અને મારું જ સાચું એવો દુરાગ્રહ ન રાખે.

૩ નિષ્પક્ષપાતી બની-પૂર્વગ્રહથી રહિત બની બધા ધર્મશાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરી સત્ય ધર્મને સ્વીકારી જીવનમાં ઉતારે.

૪ દરેક (પછી તે શત્રુ હોય કે મિત્ર હોય)ની સાથે પ્રેમ, દયા, સ્નેહ અને બ્રાતૃ-ભાવના રાખે.

૫ અન્યધર્મી ઉપર તિરસ્કાર, અનાદર, દ્વેષ અને તુચ્છકાર ન રાખે.

૬ સત્ય ધર્મ કે જેને એ પ્રાણ કરતાં પણ વધુ પ્યારો ગણતો હોય એના પ્રચાર માટે દબાણ, જોરજુલમ, અત્યાચાર ન કરે. સત્ય ધર્મનો પ્રચાર નિષ્પક્ષ બની યુક્તિ-તર્ક-દલીલો-સમજાવટ અને પ્રેમથી કરે. ધર્મપ્રચાર પ્રેમથી, દલીલોથી, સત્ય આચરણથી થાય છે.

૭ સત્ય ધર્મનો દલીલો—સમન્વત અને પ્રેમ દાખવવા છતાં યે સામે માણસ સત્ય ધર્મ ન સ્વીકારે તો પણ એના ઉપર ક્રોધ, દ્રેષ કે અસૂચા ન રાખે. બસ એવા જીવો ઉપર દયા, કરુણા, માધ્યસ્થ્ય અને ઉપેક્ષા રાખે. સત્ય ધર્મના પ્રચાર માટે માયા, કપટ અને શઠ પ્રતિ શાઠ્યનો ઉપયોગ ન કરે, કિન્તુ ‘શઠ પ્રતિ સત્યમાચરેત્’ ની નીતિ રાખે.

૮ સદાચારી, પવિત્ર હૃદયી, સરલ, અદ્વ-કષાયી, ઉદાર, સહૃદયી, ધર્માનુરાગી, અહિંસા, સંયમ, તપ અને ત્યાગની મૂર્તિ, દાન, શિયલ તપ અને ભાવના, જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર વિગેરે ધર્મયુક્ત હોય.

રાજા—બસ સ્વામિન ! આપે કહ્યો એવો જ ધર્મ મને ગમે છે. પણ ધર્મશાસ્ત્રો ઘણાં છે, ધર્મ-પ્રચારકો ઘણા છે, ધર્મો-મતો-દર્શનો ઘણા છે, આમાંથી સત્ય ધર્મ કય રીતે પ્રાપ્ત થાય ?

સૂરિજી—રાજન ! યદિ ઉપર કહેલ ધર્મ-તત્ત્વ સ્વીકારવાની-શોધવાની ઇચ્છા હોય તે મુમુક્ષુ આત્માઓ એ સત્ય-શાશ્વત-પરમશાંતિ-પ્રદ ધર્મની ખોજ કરી આત્મકલ્યાણ સાધે છે. આ સંખંધી હું વિસ્તાર તો નથી કરતો પરંતુ પુરાણમાં શંખાખ્યાન અધિકારમાં ચારિ-સંજીવનીન્યાય જણાવ્યો છે તે પ્રમાણે મુમુક્ષુ જીવ સત્ય ધર્મ શોધી શકે છે, પામી શકે છે. જુઓ, તે શ્લોક—

“તિતોધીયતે દર્માર્ચયથા દિવ્યં તદૌષધમ્ ।
તથાઽમુગ્મિન્યુગે સત્યો ધર્મો ધર્માન્તરૈર્નૃપ ॥
પરં સમગ્રધર્માણાં સેવનાત્ કસ્યચિત્ કચિત્ ।
જાયતે શુદ્ધધર્માપ્તિર્દર્મચ્છન્નોષધાપ્તિવત્ ” ॥

હે રાજન ! દર્બાદિ સાથે મળી જવાથી જેમ

* આટલો ભાગ સામાન્ય જીવોના ધર્મખોજ માટે જ અહીં મેં રજુ કર્યો છે-લખ્યો છે.

દિવ્ય ઔષધિની પિછાન થતી નથી તેમ આ યુગમાં કેટલાક ધર્માન્તરો-ખીજા ખીજા ધર્મો-થી સત્ય ધર્મ આચ્છાદિત થઈ રહ્યો છે, થઈ ગયો છે; પરંતુ સમગ્ર ધર્મોના સેવનથી દર્બા-મિશ્રિત દિવ્ય ઔષધીની પ્રાપ્તિની જેમ કોઈને શુદ્ધ ધર્મની પ્રાપ્તિ થઈ જાય છે.

અંતમાં—

રાજન ! ધર્મ તો મનુષ્યને આત્મિક શાંતિ, સમભાવ અને જીવનની સાચી અસ્મિતાનો આનંદ લૂંટતાં શીખવે છે. ધર્મશુક્તા, રૂક્ષતા કે હૃદયહીનતા નથી શીખવતો. જે ધર્મ અહિં-સા, સત્ય, પ્રેમ, મૈત્રી, કરુણા અને માધ્યસ્થ-વૃત્તિ શીખવે છે તે ધર્મ સત્ય ધર્મ કહેવડાવવાને યોગ્ય છે. આ સિવાયનાને ધર્મ કહેવા કરતાં ધર્મભાસ કહેવા યોગ્ય છે.

અર્થાત્ મુમુક્ષુ જીવને એ ધર્મોથી સત્ય ધર્મની પ્રાપ્તિ થઈ જાય છે.

આ વસ્તુ પ્રબંધચિન્તામણીમાં આપી છે. જે રીતે આપી છે તે પ્રમાણે અહીં આપું તો સ્થાને જ લેખાશે.

એક વાર સંસારસાગરને તરવાની ઇચ્છાથી શ્રી સિદ્ધરાજે સર્વ દેશના સર્વ દર્શનોના માણુ સોને દેવ તત્ત્વ, ધર્મ તત્ત્વ અને પાત્ર તત્ત્વ જાણવા માટે જુહું જુહું પૂછી જોયું તો દરેકે પ્રોતાના મતની સ્તુતિ કરી અને પારકાના મતની નિંદા કરી. આથી રાજનું મન શંકાને ચક્ર-ડોળે ચડ્યું અને તેણે હેમાચાર્યને બોલાવી પોતાની ગૂંચ પૂછી પણ હેમાચાર્યે ચૌદ વિદ્યા-સ્થાનોનાં રહસ્યનો વિચાર કરીને નીચેના પૌરાણિક નિર્ણય કહેવા માંડ્યો. ‘પૂર્વે એક વેપારીએ પહેલાં પરણેલી પોતાની સ્ત્રીને તજ દઈને બીજી પોતાની રાખેલી સ્ત્રીને આપી દીધું. આથી પહેલાં પરણેલી સ્ત્રી હમેશાં પતિને વશ કરવાનું કામચુ અચુકારોને પૂછ્યા કરતી. એક

વખત કોઈ ગૌડ (બંગાળી) દેશના માણસે ‘ તારા વરને તું દોરડાથી બાંધીને દોરે એવો કરી દઉં ’ એમ કહીને કાંઈક અચિન્ત્ય શક્તિવાળું ઔષધ લઈ આવીને ‘આ બાવામાં આપી દેજે’ એમ કહીને ચાલ્યો ગયો. અમુક દિવસ પછી પૂજ્ય તિથિને દિવસે તે બાઈએ તે પ્રમાણે કર્યું તો તેનો વર સાક્ષાત્ બળદ થઈ ગયો. હવે તે બાઈ આનું વારણ શું કરવું તે બાણતી નહોતી, એટલે બધા લોકોની નિંદા સહન કરતી, પોતાના ખોટા કામને શોક કરતી એક દિવસ બપોરને વખતે સૂર્યના પ્રખર તાપમાં તડકો વેઠીને પણ લીલાં બડવાળી જમીનમાં પોતાના બળદરૂપ પતિને ચરાવતી હતી, અને એકાદ ઝાડનાં મૂળ પાસે બેસીને થાક ખાતી તે રોતી હતી, ત્યાં આકાશમાં થતી વાતચીત તેણે સાંભળી—

આ વખતે (આકાશમાર્ગે જતાં) વિમાનમાં બેઠેલા શંકર (મહાદેવજી)ને પાર્વતીએ આ બાઈના ‘દુઃખનું’ કારણ પૂછ્યું એટલે મહાદેવજીએ જે બન્યું હતું તે કહી બતાવ્યું. ત્યારે પાર્વતીજીએ પૂછ્યું—શું આ બાઈનું દુઃખ નિવારણ કરવાનો કોઈ ઇલાજ છે ખરો ?

મહાદેવજી—ઇલાજ છે તો ખરો.

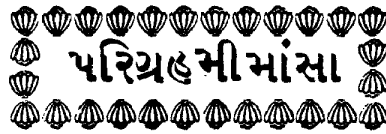
પાર્વતીજી—ત્યારે બિચારી બાઈ ઉપર દયા લાવી એ ઇલાજ બતાવો.

મહાદેવજી—જે ઝાડ નીચે એ બાઈ બેઠી છે એ ઝાડની છાયામાં બળદ પાછો મનુષ્ય બની બચ એવી ઔષધિ છે. આટલું કહી શંકર ને પાર્વતી અંતર્ધાન થઈ ગયા.

બાઈએ આ સંવાદ સાંભળ્યો. બાઈએ ઊભા થઈ ઝાડની છાયાની ચારે બાજુ દોરો બાંધી લઈ મર્યાદા-માપ કર્યું. પછી એની અંદર રહેલી વનસ્પતિમાત્રના અંકુરો કાપીને બળદના મોઢામાં આપવા માંડ્યા. આ પ્રમાણે તેને ન ઓળખાયેલા, પણ બળદના મોઢામાં પડેલા ઔષધાંકુરથી તે બળદ મનુષ્યરૂપ પામ્યો. જેમ તેણે ઔષધનું સ્વરૂપ ઓળખ્યું નહોતું છતાં ય તેનું ધારેલું કામ સિદ્ધ થયું તેમ કળિયુગમાં મોહથી પાત્રજ્ઞાન ઢંકાઈ ગયું છે માટે સર્વ દર્શનો (ધર્મો)નું ભક્તિથી કરેલું આરાધન અબાણતાં પણ મુક્તિ આપનાર થાય છે, એમ મારો નિર્ણય છે—મત છે.

સૂરિજીમહારાજે સિદ્ધરાજને ચારિસંજીવની ન્યાયથી ધર્મસ્વરૂપ સમજાવી ધર્મની આરાધના કરવાનું જણાવ્યું, જે સાંભળી રાજા અને અન્ય સર્વદર્શનીયો સૂરિજીની સમભાવના, ઉદારતા, મહાનુભાવતા, પરધર્મમતસહિષ્ણુતાની ભૂરિ ભૂરિ પ્રશંસા કરવા લાગ્યા. સૂરિજીનો સાધુવાદ ગાવા લાગ્યા.

લેખક-મુનિમહારાજ શ્રી. ધુરંધરવિજયજી

ગતાંક પૃષ્ઠ ૫૮ થી શરૂ.

(૫)

દિગ્ગ-શાસ્ત્રમાં જ્યાં મુનિનું વર્ણન આવે છે ત્યાં જણાવેલ છે કે 'જિતાચેલપરીષદો મુનિ: ' (જેણે અચેલ પરીસહ હત્યો છે તે મુનિ કહેવાય છે.) જે મુનિઓ વસ્ત્ર રાખતા હોય તો તેને અચેલ પરીસહ હતવાનું જ ક્યાં રહ્યું ? માટે મુનિએ વસ્ત્ર ન જ રાખવા જોઈએ.

શ્વેતા-શાસ્ત્રમાં મુનિને માટે આ એક જ પરીસહ હતવાની વાત નથી. તેને તો બાવીસ પરીસહ હતવાના છે. પરીસહ હતવા એટલે શું ? તે તે વસ્તુઓનો સર્વથા ત્યાગ કરવો કે એવળા આદિથી વિશુદ્ધ વસ્તુને મેળવીને ઉપયોગ કરવો ? જે તે તે વસ્તુઓ સર્વથા છોડી દેવાથી જ પરીસહ સહન કર્યા કહેવાતા હોય તો દીક્ષા લે ત્યારથી મુનિએ અનશન કરવું જોઈએ, કારણ કે તેને ક્ષુધા પરીસહ સૌથી પ્રથમ સહન કરવાનો છે અને જે શુદ્ધ વસ્તુઓના ઉપસોગપૂર્વક પણ પરીસહ હત્યો ગણાતો હોય તો વસ્ત્ર પણ વિશુદ્ધ ગ્રહણ કરવામાં અચેલ પરીસહ સહન કરવામાં બાધા આવતી નથી.

દિગ્ગ-આહાર સિવાય ધર્માધાર શરીર ટકી શકતું નથી ને વસ્ત્ર વગર ટકી શકે છે, માટે ભિક્ષાની શુદ્ધિથી પણ ક્ષુધા પરીસહ હતાય છે ને વસ્ત્રવિશુદ્ધિથી અચેલ પરીસહ હતાતો નથી. બીજું વસ્ત્ર રાખવાથી મુનિઓને જોઈ અનેકને રાગદ્રેષાદિ થાય. જે ભલિન

વસ્ત્ર રાખે તો તેના પ્રત્યે જનતા દ્રેષ કરે, ક્રોધ કરે, મુનિની નિન્દા કરે, ને સારા-સ્વસ્થ વસ્ત્ર રાખે તો મુનિ પ્રત્યે રાગ કરે-એ બંને ઉચિત નથી. વસ્ત્ર હોય તો મુનિ જનતાના સંસર્ગમાં વધારે આવે એટલે અનેક દોષો તેમાંથી જન્મે માટે વસ્ત્ર ન રાખવું જોઈએ.

શ્વેતા-ખરેખર ! તમારું અપૂર્વ યુક્તિ-કૌશલ્ય છે ! ધર્માધાર શરીરમાં આહાર નિમિત્ત-ભૂત છે ને વસ્ત્ર નથી ! એ નવીન જ છે. તમને અનેક વખત સમજાવ્યું છે કે તેવા પ્રકારના વિશિષ્ટ સામર્થ્યવાળા આત્માઓને માટે વસ્ત્ર કદાચ શરીરરક્ષણમાં કારણ ન પણ હોય, પરંતુ અદ્ય બળવાળા, હીન સંઘયણવાળા આ કાળના આત્માઓના શરીર તો વસ્ત્ર વગર ટકી શકતા નથી. શીતાતપવર્ષાના સમયમાં વસ્ત્ર ન હોય તો આ શરીરને સાચવવા આત્મા અનેક સદોષ બીજા ઉપાયો કરે તે માટે વસ્ત્ર એ જ વિશુદ્ધ અને નિર્દોષ સંયમાધાર શરીરના રક્ષણમાં સાધન છે.

વસ્ત્ર પહેરવાથી બીજાને રાગદ્રેષ થાય તે તો વિચિત્ર જ છે. ઉચિત વસ્ત્ર વાપરવાથી જ જનતા મુનિને જોઈ મુનિ પ્રત્યે શ્રદ્ધાવાળી થાય. મુનિ પ્રત્યે અનુરાગ થાય એ તો પ્રશસ્ત છે, આદર-ણીય છે. મુનિ તરફના સ્નેહથી જ સંસારના સ્નેહબન્ધનો તૂટે છે. જે બીજાના કષાયમાં કારણભૂત થાય તે સર્વનો ત્યાગ કરવો એવો તમારો આગ્રહ હોય તો ધર્મનો પણ ત્યાગ

કરવો જોઈએ. સત્યધર્મને અનુસરતાં બીજાને જોઈને પણ મિથ્યાત્વીઓના મન સંકલિષ્ટ બને છે.

ગોશાલક, સંગમક વગેરેને ખૂદ જિનેશ્વર પ્રભુ પણ કષાયનું કારણ બન્યા હતા. તેથી શું ?

શુ કોઈ દુષ્ટોના દિલ દુભાય-તેને ખરાબ લાગે તેથી સજ્જનોએ પોતાના સદાચરણો છોડી દેવા ? ના એમ કરાય જ નહિ. વિશુદ્ધ-ભાવે પોતાના કર્તવ્યમાં અચલ રહેવું એ જ ઉચિત છે.

બીજુ જો એમ જ હોય તો તમારી નગ્નતા તો વધારેમાં વધારે સ્વપરના કષાયનું કારણ છે; કારણ કે આહારાદિના પ્રયોજને તમારે પણ જનતાના સંસર્ગમાં તો આવવું જ પડે ! લજ્જા-પ્રધાન જનતા તમારી નગ્નતા નિહાળી લજ્જા-પામે, વિકારવશ બને; કોઈને ચીડ ચડે, તમને તેઓને તેમ કરતાં જોઈ ખેદ થાય. માટે વસ્ત્ર અને પાત્ર કે જે સંયમમાં ઉપકારી છે તેમાં પરિશ્રદ્ધ બુદ્ધિના કદાચરને છોડી શાસ્ત્રીય પથને અનુસરો તેમાં જ શ્રેય છે.

વાચક સિદ્ધસેને પણ કહ્યું છે કે—

‘ મોક્ષને માટે ધર્મસાધન અર્થે જે પ્રમાણે શરીર સાચવવામાં આવે છે, અને જે પ્રમાણે શરીર ધારણ કરવા માટે ભિક્ષા લેવામાં આવે છે તે જ પ્રમાણે પાત્ર અને વસ્ત્ર પણ ગ્રહણ કરવા જોઈએ.

જિનવરોએ સંયમસાધનામાં સહાયક વસ્ત્ર-પાત્રને ઉપગ્રહ કહ્યા છે; પરિશ્રદ્ધ કહ્યા નથી; માટે વસ્ત્ર-પાત્ર રાખવામાં કોઈ પણ પ્રકારે દૂષણ નથી.

૧. પરિશ્રદ્ધ એ મૂર્છા છે. પદાર્થ પ્રત્યે જે મમત્વ તે પરિશ્રદ્ધ છે. વસ્તુ એ પરિશ્રદ્ધ નથી. વસ્તુને ન રાખવી એ જ જે પરિશ્રદ્ધવિરમણ મહાવ્રત હોય તો ચોટામાં ફરતા કૃતરાને તે મહાવ્રત સારી રીતે સંભવે;

૨. સંયમને ઉપયોગી ઉપકરણો ગ્રહણ કરતાં સંયમની સંરક્ષણ ભાવના પ્રધાન રહે છે. તે ઉપકરણો એવા હોય છે કે તેમાં મૂર્છા થવાનો પ્રાય: સંભવ નથી.

૩. વસ્ત્રથી શીતનું કષ્ટ દૂર થાય છે. જો કે સાધુઓને શીત પરીસહ સહન કરવાનો છે પણ તે કેવી રીતે ? આત્મપરિણતિ સ્થિર રહે તેવી રીતે. જો દુર્ધ્યાન કરવાનો પ્રસંગ આવે તો તે પરીસહ સહન કરતા પણ આત્માનું અધ:પતન જ થાય. વસ્ત્ર વગરના અસહિષ્ણુ આત્માઓ શીતતા સમયમાં ઘાસ અને અગ્નિનો ઉપયોગ કરે છે તે પ્રસિદ્ધ છે. ઘાસ અને અગ્નિના ઉપયોગમાં જીવ વિરાધના બહુ થાય છે.

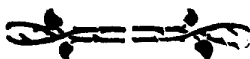
૪. વસ્ત્રથી એકેન્દ્રિય-બેધન્દ્રિય વગેરે સૂક્ષ્મ જીવોની પ્રમાર્જના-રક્ષણ થાય છે.

૫. મૃતકને આચ્છાદન કરવા માટે શ્વેત વસ્ત્રને અત્યાવશ્યક ગણ્યું છે.

૬. રોગી માણસના પ્રાણ વસ્ત્ર વગર શીઘ્ર ક્ષીણ થાય છે.

૭. જનતાના સંસર્ગમાં આવતા સ્ત્રી-પશુ-પંડકાદિના દર્શનથી વિકારોદય ન થાય તે માટે વસ્ત્રની ખાસ અગત્ય છે.

ઇત્યાદિ અનેક હિતકર પ્રયોજનો હોવાથી સંયમરક્ષા અર્થે જરૂર પૂરતા વસ્ત્ર સ્વીકારી શિવસાધનામાં બિજમાળ બનવું એ જ શ્રેયસ્કર છે.

શ્રીમાન યશાવિજયજી.

(૫)

(ગતાંક ૫૪ ૭૯ થી શરુ)

વે.-ડૉ. ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા M. B. B. S.

ધન્ય તે મુનિવરો રે.

જે ચાલે સમભાવે;
ભવસાયર લીલાએ ઉતરે,
સંયમ કિરિયા નાવે. ધન્ય૦
ભોગ પંક તણ ઉપર બેઠા,
પંકજ પરે જે ન્યારા;
સિંહ પરે નિજ વિક્રમશૂરા,
ત્રિભુવન જન આધારા. ધન્ય૦
જ્ઞાનવંત જ્ઞાની શુ મળતા,
તન મન વચને સાચા;
દ્રવ્ય ભાવ સુધા જે ભાળે,
સાચી જિનની વાચા. ધન્ય૦

તે મુનિવરો ધન્ય છે કે જે સમભાવે-રાગ-
દ્રેષ રહિતપણે ચાલી રહ્યા છે ! જે આત્મસં-
યમરૂપ આત્મપરિણતિમય શુદ્ધ ક્રિયારૂપ નોકાવડે
આ ભવસમુદ્રને લીલામાં-રમત માત્રમાં પાર
ઊતરી જાય છે ! ભોગ-પંક છોડી દઈ, જે તે
ઉપર ઉદાસીન થઈને પંકજ-કમલની જેમ
ન્યારા થઈને બેઠા છે, સિંહની જેમ જે આત્મ-
પરાક્રમી શૂરવીર છે-પોતાના આંતરશત્રુઓને
હણવામાં વીર છે, ને જે ત્રિભુવન જનના
આધારરૂપ છે. જે પોતે જ્ઞાનવંત-આત્મજ્ઞાની
છે ને જ્ઞાની પુરુષો સાથે હળીમળીને રહે છે.
જે તન-મન-વચને સાચા છે, અને જે દ્રવ્ય-
ભાવથી શુદ્ધ એવી સાચી-જિનની વાચા વહે છે,
સાચા વીતરાગપ્રણીત માર્ગનો ઉપદેશ આપે
છે, એવા તે નિર્ગ્રંથ મુનિવરોને-શ્રમણોને
ધન્ય છે !

તથારૂપ મુનિશુભં ધારવા જે અસમર્થ

હોય, પણ જે શુદ્ધપ્રરૂપક હોય, તે સંવિજ્ઞ-
પાક્ષિક પણ જિનશાસનને શોભાવે છે; કારણ
કે તે સરળપરિણામી, નિર્દોષી હોઈ, પોતાના
સાધુપણનો દાવો કે ડોળ કરતો નથી, પણ
સંવિજ્ઞપાક્ષિક છીએ, એમ સરળતાથી કહે છે.
ઘટ્યાદિ વાત પણ ત્યાં વિસ્તારીને ચર્ચી છે.

પણ જેનામાં સંયુત આદર્શ મુનિપણું પણ
નથી, ને જે નિર્દોષ સંવિજ્ઞપાક્ષિક પણ નથી,
ને પોતે સાધુ છે, મુનિ છે, આચાર્ય છે, એમ
મોટાઇમાં માચે છે, અને બાહ્ય ક્રિયાનો ડોળ-
ડમાક ને આડંબર કરે છે, તેની ભવ-અરધદ્-
માલા ઘટે નહિં.

“ માચે મોટાઇમાં જે મુનિ,

ચલવે ડાકડેમાલા;

શુદ્ધ પ્રરૂપણ ગુણ વિણ ન ઘટે,

તસ ભવ અરહટમાલા. ધન્ય૦ ”

એવા કહેવાતા દ્રવ્ય સાધુઓ કે દ્રવ્ય
આચાર્યો પોતાનો શિષ્ય સમુદાય સંચે છે, પણ
મનને ખેંચતા નથી ! અને ગ્રંથ ભણી લોકને
વંચે છે-છેતરે છે ! તેઓ કેશ લુંચે છે, પણ
માયા-કપટ મુંચતા નથી ! આવા જે હોય તેના
પાંચ વ્રતમાંથી એકે વ્રતનું ઠેકાણું રહેતું નથી !

“ નિજ ગણ સંચે, મન નવિ ખંચે;

ગ્રંથ ભણી જન વંચે;

લુંચે કેશ ન મુંચે માયા,

તે ન રહે વ્રત પંચે. ધન્ય૦ ”

જે યોગ-ગ્રંથના ભાવ જાણતા નથી અને
જાણે તો પ્રકાશતા નથી, અને ફાકટ મોટાઈ
મનમાં રાખે છે, તેનાથી ગુણ દૂર નાશે છે !

જે પરપરિણતિને પોતાની માને છે ને આર્ત-
ધ્યાનમાં વર્તે છે, અને જે બંધ-મોક્ષના કારણ
જાણતા નથી, તે પાપશ્રમણ તો પહેલે ગુણ-
કાણે છે, તે અજ્ઞાની દંભી-સાધુઓ પોતાને
ભલે છૂટે ગુણકાણે માનતા હોય કે મનાવતા
હોય, પણ તે તો પહેલા ગુણકાણે જ વર્તે છે.

“યોગ અથના ભાવ ન જાણે,

જાણે તો ન પ્રકાશે;

રોકટ મોટાઈ મન રાખે,

તસ ગુણ દૂરે નાશે. ધન્ય૦

પર-પરિણતિ પોતાની માને.

વરતે આરત ધ્યાને;

બંધ મોક્ષ કારણ ન પિછાને,

તે પહિલે ગુણકાણે. ધન્ય૦”

ઈત્યાદિ પ્રકારે કુસાધુઓની સખત ઝાટ-
કણી કાઢી નિર્મલ મુનિપણના આદર્શની ત્યાં
સુપ્રતિષ્ઠા કરી છે.

તે જ પ્રકારે સંવાસો ગાથાના સ્તવનમાં
પણ તેમણે પોતાની શાસન પ્રત્યેની અંતરદાઝ
વેધક શબ્દોમાં વ્યક્ત કરી છે તેઓ કહે છે કે-

“કુગુરુનિવાસના પાશમાં,

હરિણ પરે જે પડયા લોક રે;

તેહને શરણ તુજ વિણ નહિ,

ટળવળે આપડા ફોક રે;

જ્ઞાન દર્શન ચરણ ગુણ વિના,

જે કરાવે કુલાચાર રે;

લુટીઆ તેણે જન દેખતાં,

કિહાં કરે લોક પોકાર રે ?

કામકુંભાદિક અધિકતું,

ધર્મનું કો નવિ મૂલ રે;

દોકડે કુગુરુ તે દાખવે,

શું થયું એહ જગ સૂલ રે ?

કલહકારી કદાગ્રહભર્યા,

થાપતા આપણા બોલ રે,

જિતવચન અન્યથા દાખવે,

આજ તો વાજતે ઢોલ રે;

સ્વામી સીમંધર વિનતિ.”

ઈત્યાદિ પ્રકારે કુગુરુઓ સંગંધી તીવ્ર
પોકાર તેમણે પાડ્યો છે, ને સદ્ગુરુનો જ આશ્રય
કરવાની ત્યાં ભલામણ કરી છે. પછી ત્યાં જ
તેઓએ ધર્મનો મર્મ પ્રકાશ્યો છે કે-અહો !
તમે પારકે ઘેર ધર્મ જોતાં શું ફરો છો ? નિજ
ઘરમાં જે ધર્મ છે તે કેમ જોતા નથી ? કસ્તૂરી
મૃગ જેમ કસ્તૂરીના પરિમલનો મર્મ જાણતો
નથી, ને બહાર શોધવા ફરે છે, તેમ તમે
મિથ્યાદષ્ટિ અંધ બનીને બહાર ધર્મને શોધવા
શું ફરો છો ? આ ધર્મ તમારા પોતાના
આત્મામાં જ છે, બહાર નથી, માટે ત્યાંથી
જ શોધો.

“પરંધર જોતાં રે ધર્મ તુમે ફરો,

નિજ ઘર ન લહો રે ધર્મ;

જેમ નાંવ જાણે રે મૃગ કસ્તૂરીઓ,

મૃગમદ પરિમલ મર્મ-શ્રીસીમંધર”

જેમ સ્ફટિક રત્નની નિર્મલતા એ જ એનો
સ્વભાવ-ધર્મ છે, તેમજ જીવનો સ્વભાવ
એ જ એનો ધર્મ છે. અને તે કષાય અભાવરૂપ
નિર્મળ ધર્મ વીર ભગવાને પ્રકાશ્યો છે. જે
જે અંશે નિકપાધિકપણ, રાગ-દ્વેષ, મોહ-વિષય-
કષાય આદિ ઉપાધિથી રહિતપણ, તે તે અંશે
ધર્મ છે એમ તમે જાણો. અને તે ધર્મ સમ્ય-
ગ્દષ્ટિ ગુણસ્થાનથી માંડીને શિવસુખની પ્રાપ્તિ
પર્યંત ઉત્તરોત્તર પ્રગટતા પામતો જાય છે.

“જેમ નિર્મલતા રે રત્ન સ્ફટિકતાણી,

તેમ જ જીવ સ્વભાવ;

જ્ઞાન ગીતા શતક.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૫૬ થી ચાલુ)

(મનહર હંદ.)

અવિરતિપણું ત્યાગી, અંતર થઇ વૈરાગી; સમતા સુખનાં રાગી, આતમાર્થી થઇએ; આતમામાં ચિત્ત જોડી, મૂકી મન દોડાદોડી; કરમ બંધન તોડી, સુક્ષ્મા પદ પામીએ; કરમ વિપાક જંમ, ઉદયમાં આવે તેમ; વેદી એ સકામ ક્ષેમ, નિરજરા કરીએ; જગત જંબળ જોઇ, આતમાનું ભાન જોઇ; રાગ દ્રેષ કરી કોઇ, આશ્રવ ન ગ્રહીએ. ૯ કરે ન કંઈ ઉપાધિ, અંતર રાજે સમાધિ; રહીને નિરપરાધી, પ્રવૃત્તિનાં યોગમાં; સરખા નહિ સંજોગ, આવે વળી કદી રોગ; નિશ્ચલતા રાખી યોગ, લીન નહિં લોગમાં; કુટુંબ પાલન કરે, લોગમાં ન ચિત્ત ધરે; અનાસક્ત લાવે કરે, જ્ઞાની જન લોકમાં; ધર્મ અર્થ અને કામ, જાવા મુક્તિપુરી ધામ; ક્રિયા કરતાં તમામ, ધ્યેય રાખી લક્ષમાં. ૧૦ નિવૈકલ્ય મૌન ગ્રહી, સમતા લાવમાં રહી; ચિત્તમાંહી શાંતિ વહી, વિકલ્પોને વાળવા; સંકલ્પવિકલ્પ પાણી, કરમોને લાવે તાણી; વીરની આગમ વાણી, વિકલ્પોને ટાળવા; એકની તો એક વાત, વાણી પાડે જુદી ભાત; વીરવાણી સુણી જાત, વિકલ્પોને ખાળવા; આગમનાં શિખરેથી, જ્ઞાન સરિતા વહેતી; શુરુમુખ શ્રવણથી, સંયમને પાળવા. ૧૧ વીરતાણી વાણી સુણી, લાગણીઓ થાય કુણી; આતમા અનંત ગુણ, પ્રગટ જણાય છે; શુરુ વિના જ્ઞાન નહિં, શુરુ વિના ભાન નહિં; સદ્ગુરુ સંગ ગ્રહી, આગમ લણાય છે; નહિ નય ન્યાય જ્ઞાન, નહિં ગુણસ્થાન ભાન; ક્યાંથી થાય આત્મધ્યાન? સ્હેજે સમજાય છે; કચું હોય પુન્ય પૂરું, મળે આતમાર્થી શુરુ; જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય ખરું, તત્વને પમાય છે. ૧૨ જડ જાણો જડ રૂપ, આતમા ચેતન ભૂપ; આતમ દ્રવ્ય અરૂપ, પ્રજ્ઞાથી પિછાણીએ; ધરમ અધર્મ દ્રવ્ય, આકાશ ને કાળ દ્રવ્ય; ગુણ પરચાય દ્રવ્ય, શ્રુતયકી જાણીએ; શબ્દ-રૂપ-રસ-ગંધ, સ્પર્શ જડને સંબંધ; નિશ્ચયે આતમા અબંધ, નય જ્ઞાન વાણીએ; ચલન સ્થિરતા ગુણ, ધરમ અધર્મ સુણ; સહાયકારી બને ગુણ, અરૂપી જ જાણીએ. ૧૩ જેહ આપે અવકાશ, તેહ અરૂપી આકાશ; પરિવર્તનાદિ કાળ, દ્રવ્ય એ છ માનીએ; પદ્મ દ્રવ્ય નિત્ય જાણો, સ્વાત્ પદ્મથી પિછાણો; અનેકાંતને વખાણો, પ્રજ્ઞ્યું જે જ્ઞાનીએ; નામ અને સ્થાપના, દ્રવ્ય-લાવ નિષ્કેપના; નય નિષ્કેપ સચના, શુરુગમે પામીએ; છવાણવ પુન્ય પાપ, આશ્રવ સંવર બંધ; નિરજરા અને મોક્ષ, નવતત્વ જાણીએ. ૧૪

તે જિન વીરે રે ધર્મ પ્રકાશિઓ,
પ્રબળ કબાય અભાવ...શ્રી સીમંધર.
જે જે અંશે રે નિરુપાધિકપણું,
તે તે જાણો રે ધર્મ;
સમ્યગ્દષ્ટિ રે ગુણકાણાયકી,
જાવ લહે શિવશર્મ...શ્રી સીમંધર."

ઇત્યાદિ ઇત્યાદિ પ્રકારે શુદ્ધ ધર્મનો ઉદ્યોત કરી પ્રબળ સમાજસુધારક તરીકે અને આદર્શ ધર્મઉદ્ધારક તરીકે આ પુરુષરત્ન સમાજની ને ધર્મની અનુપમ સેવા બજાવી છે. તેમના આ વચનો વર્તમાન જૈન સમાજને તો વિશેષ કરીને લાગુ પડે છે, ને તેને તે ઉપરથી ઘણો ધડો લેવા જેવું છે. (અપૂર્ણ)

સોનેરી વચનામૃતો

(લે. મુનિરાજશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ અમદાવાદ.)

- (૧) પોતાને માટે જે કાર્ય ન ગમતું હોય કરતાં તેની શારીરાદિક ચેષ્ટા પર વિશેષ ધ્યાન રાખવું.
- (૨) પોતાને જે પ્રિય હોય તેવી વસ્તુ ગમે ત્યાં અથવા ગમે તેની પાસે હોય તે જોઈને રાજ થવું પણ ઇર્ષ્યા કરવી નહીં.
- (૩) મનમાં જે કાર્ય કરવાનો ઉત્સાહ થયો હોય તે કાર્ય કરવામાં સુહૃદ્ કે શુકન જોવાં નહીં.
- (૪) કોઈ પણ જાતની મૂંઝવણમાં ડાહ્યા માણસની સલાહ લેવા નીકળવું તેના કરતાં આપણા મનને ડાહ્યું બનાવવું કે જેથી તે ગમે તે વખતે સલાહ આપી શકે.
- (૫) કોઈ પણ માણસ આપણી પાસે કાંઈ વાત કહે. તે તેની વાત ઉપર લક્ષ રાખવા
- (૬) નિંદાની બીકે નિંદિત કાર્ય કરવું નહિં.
- (૭) શ્રદ્ધાની પ્રથમ જરૂર છે, તે વિના એકે વાત હૃદયમાં સ્થિર થઈ શકતી નથી. શ્રદ્ધામાં શ્રદ્ધાંતર થાય તો તેનું નામ શ્રદ્ધા કહેવાય નહિં.
- (૮) વિચાર કરતાં ન સમજી શકાય તેવી વાત હોય તો તે ખોટી વાત છે, એમ માનવું નહિં.
- (૯) જેટલું આપણે સમજી શકતા હોઈએ તેટલું જ સાંભળવું અને વાંચવું; કેમકે નહિ સમજાયેલી વાત ચિત્તને ક્ષોભ કરે છે.
- (૧૦) વીતરાણે રાગદ્વેષનો ત્યાગ કરવો

શ્રુતજ્ઞાન લઈ સાર, વિશુદ્ધ આત્મવિચાર;
નિશ્ચય ને વ્યવહાર, ચક્ર બે રથના ધાર;
આત્મામાં થઈ મગ્ન, સુમતિથી કરી લગ્ન;
હર્ષ શોક કાઢી ખહાર, આનંદ ગ્રહી અપાર;
શાંત સુધારસ ધાર, વીરલા જે નરનાર;
આત્મમંદિર દાર, સંવર જ્યાં ચોક્કીદાર;
પાંચ મન ધારી યમ, પાળી દશમ નિયમ;
પ્રત્યાહાર ને ધારણા, સુધ્યાનતણાં પારણાં;
પરભાવથી રહિત, સ્વભાવમાં રહી સ્થિત;
ઉપયોગ એજ ધ્યાન, મનહાને કરી મ્યાન;
શુભથી અશુભ ટાળી, પછી દઈ તેને તાળી;
પત્નીગૃહ કાજ કરે, પતિમાંહી ચિત્ત ફરે;
જેહ જ્ઞાની જન ગુણી, કટુ વાણી કાન સુણી;
અપમાન કરે કોઈ, ગુણી જન તેહ જોઈ;
માયા છળ કરે નહિં, કરે તેને જાણે સહી,
કરે નહિં કદી લોભ, પરભાવે થાય ક્ષોભ,

(ચાહુ)

સમજીને સારાસાર, મુક્તિ પંથે પડીએ;
પરમાર્થ પંથ પાર, રહેલાઈથી ચડીએ;
કરમથી થઈ નમ્ર, આત્મરતિ લઈએ;
પ્રેમ રસ ખોલી દાર, અમીપાન કરીએ. ૧૫
પામે છે નસીબદાર, સુખમાં સોહાય છે;
આશ્રવનાં નહિં લાર, આવી ત્યાં શકાય છે;
આસન ને પ્રાણાયામ, યોગ-સિદ્ધ થાય છે;
જો બાંધવા વિચારણા, સમાધિથી થાય છે. ૧૬
ધ્યાનમગ્નતામાં પ્રીત, રાખો લક્ષ પ્રેમથી;
પ્રગટાવો આત્મજ્ઞાન, શુદ્ધિ રાખી ક્ષેમથી;
શુદ્ધ નિજરૂપ ભાળી, મુક્ત થવું તેમથી;
તેમ સાધક સંસારે, અનાસક્ત નેમથી. ૧૭
ક્રોધ અગનીની ધુણી, ક્ષમા જલે ઠારતા;
ઉદાસ ન થાય રોઈ, વમ્બભાવ ધારતા;
સરળતા ભાવ ગ્રહી, કપટને વારતા;
વૃત્તિ વહે નિરલોભ, સંતોષ વધારતા. ૧૮

અમરચંદ માવજી શાહ.

એ જ ધર્મ ગતાવેલો છે. જે જે પ્રવૃત્તિમાં રાગ-દ્રેષની ઉત્પત્તિ થતી હોય ત્યાં ધર્મ નથી.

(૧૧) અરિહંતની પૂજા કરનારે અરિહંત ઉપર પ્રેમ પ્રથમ ઉત્પન્ન કરવો જોઈએ. તે પ્રેમ હુનિયામાં ગમે તે ચીજના પ્રેમ કરતાં વધારે ઉત્તમ જોઈએ.

(૧૨) શુરુ-દર્શનથી અથવા તેમની દેશ-નાથી આપણને લાલ થવો જોઈએ અને તે જો ન થતો હોય તો દર્શનમાં કે સાંભળવામાં આપણી ખામી છે અથવા તો તે સ્થળ તે પ્રાપ્તિનું નથી એમ માનવું જોઈએ.

(૧૩) દરેક વાત નિષેધના રૂપમાં બોલવા કરતાં પ્રતિપાદનના રૂપમાં બોલવી.

(૧૪) ધર્મ સંગ્રહમાં વિવાદ ન કરતાં સંવાદ કરવો.

(૧૫) કોઈ માણસને આપણા વિચાર તરફ ખેંચવો હોય તો આપણા વિચારો પ્રશંસા-પૂર્વક તેના મગજમાં ઠસાવવા પણ તેથી પ્રતિ-પક્ષી વિચારોનું ખંડન અથવા નિંદા કરવી નહીં.

(૧૬) એક શિષ્ટ પુરૂષની પ્રશંસા એવા પ્રકારે ન કરવી જોઈએ કે જેથી બીજા શિષ્ટ પુરૂષોની નિંદા થઈ જાય.

(૧૭) તીર્થોની પ્રશંસા કરતાં બીજા તીર્થોની ન્યૂનતા ન બતાવવી.

(૧૮) જિંદગીમાં એવું એક ધર્મ અનુ-ધાન કરવું જોઈએ કે જે જિંદગીના છેડા સુધી ટકી શકે.

(૧૯) મૂરખ આગળ અથવા તો બીજા ધર્મવાળા આગળ આપણા દેવશુદ્ધધર્મની પ્રશંસા એટલી હદ સુધી ન કરવી જેથી ઉરકેરાઈ જઈ તેને નિંદા કરવાનું મન થાય.

(૨૦) આપણી શક્તિ અથવા તો પુન્ય ઉપરાંત જે ઇચ્છા થાય તે આપણા મનની

નબળાઈ સમજવી. કોઈનું જોઈ તેવું થવાનું મન થાય તે પણ આપણા મનની નબળાઈ છે.

(૨૧) અમુક કાર્ય અથવા અમુક પ્રવૃત્તિ ઉત્તમ છે એમ જો સમજાય તો તેમાં બીજાનો વાદ ન કરતાં આપણે કરી લેવું જોઈએ.

(૨૨) શૃંગાર કરતાં વૈરાગ્ય વધારે સ્વીકારવો.

(૨૩) શૃંગાર ઉપાધિ વધારનાર છે. વૈરાગ્ય તેથી વિપરીત છે.

(૨૪) આપણે સંસાર અને સંસારમાં રહેલા પદાર્થો ભૂલી જવાની જરૂર છે. તો જો સંસારમાં નવું નવું જોયા કરીએ તો તેથી સંસારના સ્મરણમાં વિસ્મૃતિ ન થતાં વધારો થાય છે.

(૨૫) બાલ, યુવાન અને વૃદ્ધ એમ જ્યવસ્થા બદલાવાની સાથે આપણા વિચારો બદલાવા જોઈએ.

(૨૬) જે કાંઈ ધર્મકાર્ય કરો તેનું રહસ્ય સમજવાની પહેલી ઇચ્છા રાખવી.

(૨૭) જે કાર્ય કરવાના આપણે અધિકારી હોઈએ અને કરી શકીએ તેટલું જ માથે લેવું. નહિં તો આપણે વિશ્વાસઘાતી ગણાઈએ.

(૨૮) પ્રભાત-કાળમાં ઊઠી ઉત્તમ પુરૂષોનાં નામ લેવા, નવકાર-મંત્રનો જાપ જપવો, પાર્શ્વનાથ ભગવાનની એક બાધી નેકરવાલી ગણવી, વિચારો સારા રહે.

(૨૯) ખુદ્ધાં દાન કરતાં શુભ દાન વધારે ઉત્તમ છે.

(૩૦) ધર્મકાર્યોમાં કારણો મેળવી રાજી ન થવું પણ તેથી કાર્ય થતું જોઈએ આનંદ પામવો.

(૩૧) ધર્મ કરવાને માટે અમુક વળતની ઇચ્છા ન રાખવી. રોજ બીજા કાર્યો સાથે તે પણ એક કાર્ય માની કર્યા જ કરવું.

(૩૨) જેટલું પ્રમાણિકપણું આપણે રાખ્ય-
દંડ કે દુનિયાની બીકે સાચવીએ છીએ તેના
કરતાં પાપની બીકે વધારે સાચવવાનું મન
થાય તેમ ટેવ પાડવી.

(૩૩) આપણે મરવું છે ચોક્કસ અને
મરીને કયાંય પણ જવાનું તો છે જ, તો કયાં
જશું તેનો વિચાર કરવો.

(૩૪) બીજાઓનાં દૂષણો જોવા કરતાં
પહેલાં આપણાં દૂષણો જોવાં.

(૩૫) અનીતિનું કામ કરવાથી ગમે તેટલો
ફાયદો થતો હોય તો તે દેખીને રાજી ન થવું.

(૩૬) ધર્મનાં અનેક કામ છતાં જેમાં
આપણું ચિત્ત વધારે ચોંટતું હોય તે કાર્ય
વિશેષ કરવું.

(૩૭) જે હેતુથી જે ધર્મનું કામ કરવા
ફરમાવેલ છે તે હેતુ જો ન સચવાતો હોય તો
તે કામ ન કરવું.

(૩૮) ટૂંકી દૃષ્ટિ રાખવાથી ઈર્ષાળુ થવાય છે.

(૩૯) જે પોતામાં ન હોય તે પોતામાં
મનાઈ જવાથી જ અહંકાર પેદા થાય છે.

(૪૦) મરજી વિરુદ્ધ જોવાથી કે સાંભળ-
વાથી ક્રોધ ઉત્પન્ન થાય છે.

(૪૧) દરેકની ઈચ્છા જુદી જુદી હોય છે.
બીજાની ઈચ્છા ઉપર આપણે દ્રેષ કરીએ તો
આપણી ઈચ્છાને માટે પણ તેમજ બને.

(૪૨) જે કુળમાં અને જે ધર્મમાં ઉત્પન્ન
થયા હોઈએ તેની નામનિશાની પોતાના કુળ-
માંથી બીલકુલ નાશ કરવી નહીં. નહીં તો
ઈતિહાસમાં ગોટાળો વળે.

(૪૩) આપણાં બાળકને આપણા અનુભ-
વની કેળવણી જરૂર આપી જવી. તે જેટલી
ઉપયોગી છે, તેટલી બીજી કેળવણી નથી.

(૪૪) માણસની જિંદગીનો અમુક ભાગ
પરલોકનાં સાધનને વાસ્તે અવશ્ય રાખવો જોઈએ.

(૪૫) જ્ઞાનીના વચન ઉપર શ્રદ્ધા અને
વિશ્વાસ રાખવો જોઈએ.

(૪૬) આપણી રીતિ અજ્ઞાનીઓની રીતિથી
જુદી પડતી જાય અને જ્ઞાનીઓની રીતિ સાથે
મળતી જાય તેમ ધ્યાન રાખવું.

(૪૭) આપણા વિચારોમાં કેટલો ફેર પડ્યો ?
વિચારોમાં વધારો થયો કે ઘટાડો ? તેની વર્ષ
આખરે તપાસ કરવી જોઈએ.

(૪૮) આપણા હૃદયને જે કાર્ય શુદ્ધ
લાગતું હોય તે ન કરવાને માટે કોઈની સીકા-
રસ માનવી નહીં.

(૪૯) જે પરમેશ્વરનું નામ આપણે લઈએ
છીએ તે એક દિવસે આપણી જેવા હતા, તો
આપણે તેમના જેવા શું કામ ન થઈ શકીએ ?

(૫૦) શાસ્ત્રો વાંચવાં કે સાંભળવાં, તેમાં
આપણે આપણને જેટલું અનુકૂળ હોય તેટલું
અહણ કરી લેવું.

(૫૧) પાપનું કામ જાણ્યા પછી જો આપણે
તે કરીએ તો વધારે નિર્દયતા ગણાય.

(૫૨) પુન્ય બંધ કરતાં કર્મ ક્ષયને
વધારે ઈચ્છવો.

(૫૩) એક આંખમાં પ્રીતિ અને એક
આંખમાં ભીતિ, એક આંખમાં અમી અને એક
આંખમાં ઉચ્ચતા, ધર્મી પાસે ધર્મીને જતાં આનંદ
થાય. પણ ધર્મના વિરોધીને તો પોતાનાં ધર્મ
વિશેષરૂપ પાપનો ભય રહેવો જ જોઈએ.

(૫૪) વિષયવિકાર, એ એવી લોભાવ-
નારી વસ્તુ છે કે જેમ બને તેમ વિષય વૃત્તિને
તાજી કરનારાં નિમિત્તોથી પણ માણસે દૂર
રહેવાના જ પ્રયત્નમાં રહેવું જોઈએ.

.....વર્તમાન સમાચાર.....

ગુજરાતવાસી (પંચાંગ.)

કાર્તિકી પુનમ શ્રી સિદ્ધાયણજીના પદનો દર્શન મહોત્સવ કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યજીની જન્મજયંતિ.

પૂજ્યપાદ આચાર્યશ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી શ્રી સંઘની સાથે શ્રી આત્માનંદ જ્ઞેન જીવનમાં શ્રી સિદ્ધાયણજી તીર્થનાં પદના દર્શનાર્થે પધાર્યા હતા અને વંદના વિધિવિધાનપૂર્વક કરી હતી.

શ્રી આત્માનંદ જ્ઞેન ગુરૂકુળ (પંચાંગ)નાં પ્રીતીપાલ પડિત રામરૂપામલજીની અધ્યક્ષતામાં કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જગવાનની જન્મ-જયંતિ સમારોહપૂર્વક ઉજવવામાં આવી હતી.

આચાર્યશ્રીજી અને પંચાસ શ્રી વિકાસવિજયજીએ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય અને પરમાર્હત્ મહારાજ કુમારપાળનાં વિષયમાં સુંદર પ્રકાશ પાડ્યો હતો.

પંચાસ સમુદ્રવિજયજીએ આજકાલની પરિસ્થિતિ વિશે વિવેચન કરતાં જણાવ્યું હતું કે શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જગવાન જેવા ગુરૂદેવ અને પરમાર્હત્ મહારાજ કુમારપાળ જેવા રાજા હોત તો આજે જે પરિસ્થિતિ અંગાણાદિની થઇ રહી છે તે કદાપિ ન થાત. જેઓ આવા ભયંકર સંકટમાં સપડાઇ ગયા છે તેવાઓને તન, મન, ધનથી મદદ આપી ઉતારી લેવાનું દરેકે દરેક મનુષ્યનું કર્તવ્ય છે.

જે જે ઘાતિનાં હિન્દુઓને યજ્ઞાત્કારે સુસલમાન બનાવવામાં આવ્યા છે તે તે ઘાતિનાં આગેવાનો, નેતાઓ અને ગુરૂઓને તેમજ લાગતાવળગતાઓને મારી ભારપૂર્વક જખરદસ્ત લાલામણ છે કે તેઓને સમજાવી, મદદ આપી પાછા પોતપોતાની ઘાતિમાં ભેળવી લેવા જોઇએ. જે આમ કરવામાં તેઓ પાછા પડશે તો પાછળથી પરતાશે કેમકે જેઓ ગાયરક્ષક હતા તેઓ ગાયબક્ષક અને હિન્દુત્વના નાશક બનશે.

પડિત રામાલાલાજી અને ગુરૂકુળના વિદ્યાર્થીઓ

અને અધ્યક્ષ-મહાશયનાં સુંદર પ્રસંગોચિત વિવેચનો થયા હતા.

સીઆસકેન્ટમાં પ્રતિષ્ઠા અને દીક્ષા.

પંચાંગના પ્રસિદ્ધ ઔદ્યોગિક નગર સીઆસકેન્ટમાં પૂજ્યપાદ આચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજનું સં. ૧૯૯૭ નું એક ઐતિહાસિક ચોમાસું થએલ કે જેમાં આચાર્યમહારાજના સદુપદેશથી જ્ઞેનો સિવાય અનેક જ્ઞેનેતર ભાઈઓ પણ જ્ઞેનધર્મના પરમ અનુરાગી થયાં. આવા મોટા શહેરમાં શ્રાવકો માટે પ્રભુપૂજનનું કાંઈ પણ સાધન નહીં હોવાથી આચાર્યદેવના સદુપદેશથી શ્રીજિનમંદિરની નીચે નાંખવામાં આવી અને પાંચ છ વર્ષમાં સકલ-શ્રીસંઘના સહકારથી બે માળનું ગગનચુમ્બી એક ચોમુખ ભવ્ય દેરાસર તૈયાર થયું, જે જમીનની તેહથી સ્થિર સુધી ૧૦૨ ફીટ ઊંચું છે. તેની પ્રતિષ્ઠા આચાર્યશ્રીજીના વરદ હસ્તે વિ. સં. ૨૦૦૩ ના માગસર સુદિ ૫ શુક્રવાર તા. ૨૯-૧૧-૪૬ ના રોજ છાયા લગ્નના શુભ મુહૂર્તમાં મોટા સમારોહપૂર્વક કરવામાં આવી છે. પહેલા મંજીલમાં ચાર શાશ્વતી જિનપ્રતિમાઓ ઋષભ, ચક્રાનન, વારિષેષુ અને વર્ધમાનસ્વામી જગવાનની અને બીજા મંજીલમાં શ્રીશાંતિનાથસ્વામિની ઔમુખી પ્રતિમા તપ્તનશીન કરવામાં આવી છે. તેમજ પૂજ્યપાદ છુટરાયજી મહારાજ તથા શ્રી મૂલચંદજી મહારાજ અને શ્રી આરમારામજી મહારાજની ધાતુમયી પ્રતિમાઓ ગિરા-જમાન કરવામાં આવી છે.

જે કે આજકાલની આવી કટોકટીની પરિસ્થિતિમાં વરધેડો કાઢવામાં અનેક વિધો ઉપરિચિત થયા હતા, પરંતુ પૂજ્ય આચાર્યદેવના પ્રતાપથી તથા અગ્રેના હિન્દુ તેમજ સુસલમાન-ભાઈઓ અને ખાસ કરીને ખત્રી મદનલાલજીના પરિશ્રમથી એવં રા. રા. અગ્રેજ અહાદુર પોલિસ કપ્તાન સાહેબ અને શ્રીમાન

પોલિસ સુપ્રિન્ટેન્ડન્ટ સાહેબની મહેરબાનીથી પ્રભુને ચાંદીના રથમાં બિરાજમાન કરી શ્રાશ્વિનમંદિરજીથી બપોરના બાર વાગે રથયાત્રાનો શાનદાર વરઘોડો ચઢાવવામાં આવ્યો હતો.

ચૌમુખ બગ્ગરમાં અત્રેના રહીશ રાવસાહેબ લાલા કરમચંદજી અગ્રવાલ ઝોનરરી મેજિસ્ટ્રેટ તરફથી સહુને સાપાટી અને પંચમેવાની પ્રભાવના આપવામાં આવી હતી.

છટ્ટના રોજ શાંતિરનાત્ર પૂજા અને સાતમના બૃહદ્ગરનાત્ર પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. પ્રતિષ્ઠાદિની સર્વ ક્રિયા શેઠ કુલચંદભાઈ વળાદવાળાએ કરાવી હતી.

આ પ્રસંગે દેશદેશાંતરથી હજારો ભાઈ બહેનો આવ્યા હતા. આ મંદિરના નિર્માણમાં અને પ્રતિષ્ઠાના કાર્યમાં સ્થાનિક શ્રીસંઘને ગુજરાંવાલા નિવાસી લાલા કપૂરચંદજીએ બહુ પરિશ્રમ વેઠી અપૂર્વ સેવા આપી છે તેમજ અત્રેના હિન્દુ અને મુસલમાનભાઈઓએ પણ બહુ સહકાર આપ્યો છે. અને પ્રતિષ્ઠાના દિવસોમાં સર્વ વ્યવસ્થા ગુજરાંવાળાના શ્રીસંઘે જાળવી હતી. તે બદલ તેઓ સહુ ધન્યવાદને પાત્ર છે.

દીક્ષા મહોત્સવ.

લુધીઆનાનિવાસી મહુમ લાલા પન્નાલાલજીના ધર્મપત્ની અને ગુજરાંવાલાનિવાસી લાલા મોતીલાલજીની સુપુત્રી પ્રકાશવંતી બહેનને મોટા સમારોહ પૂર્વક પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવના વરદ હસ્તે સુદિ ૭ રવિવારના રોજ દીક્ષા આપવામાં આવી છે. સાધ્વીજી શ્રી દમયંતીશ્રીજીની શિષ્યા કરવામાં આવેલ છે અને નામ પ્રકાશશ્રીજી રાખવામાં આવેલ છે. દીક્ષા લેનાર બહેને પોતાના દાગીના જે લગભગ આઠ દસ હજારની કીંમતના હતા તેમાંથી અડધી રકમ પોતાના સંસારી જેઠને આપેલ અને અડધી રકમ જુદા જુદા ધાર્મિક ખાતાઓમાં વાપરી છે.

પ્રતિષ્ઠાના રોજ મુંબઈનિવાસી શેઠ કુલચંદ શામજી તરફથી અને દીક્ષાના રોજ દીક્ષા લેનાર બાઈ તરફથી તેમજ બાઈના દિવસોમાં સ્થાનિક સંઘ તરફથી સ્વધર્મોભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

મહોત્સવની પૂર્ણાહુતિમાં જીવદયા ખાતે રૂ. ૧૭૦૦) થયા જેમાંથી અત્રેની ગૌશાળામાં આપવામાં આવેલ છે અને દીનદુખીઓને મદદ આપવામાં આવેલ છે. (મળેલું)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી પૂજ્ય મહાત્માશ્રી મૂળચંદજી મહારાજની સ્વર્ગવાસ તિથિ અંગે માગશ્વરવદ ૬ ના રોજ દાદા સાહેબ જીનાલયમાં સવારે પૂજા ભણાવી જવંતિ અંગે યોગ્ય પ્રવચનો શ્રીયુત વલ્લભદાસભાઈ ત્રીભોવનદાસ ગાંધી વિજેરના થયા હતા. રાત્રિના આંખી રચના કરાવવામાં આવેલ. જવંતિ ભિજવવા તળાજા જવાનો ઠરાવ છે. પરંતુ મોંઘવારી તેમજ કેટલાક કારણોસર આ વર્ષે તળાજા જવાનું બંધ રાખવામાં આવ્યું હતું.

સાહાર સ્વીકાર.

૧ શ્રી રતન સહજાય સંગ્રહ : મૂલ્ય ૦-૨-૬ સંગ્રાહક, શ્રીમદ્ વિજય લક્ષ્મીસરિજી મહારાજ તરફથી ભેટ મળેલ છે.

૨ શ્રી સુબાષચન્દ્ર બોઝ : કી. રૂ. ૨-૬૦

૩ ઝાંસીની રાણી ઝીન્દાબાદ

કી. રૂ. ૨-૮-૦

૪ પારકા ઘરની લક્ષ્મી : કી. રૂ. ૩-૮-૦ ઉપરના ૨ થી ૪ ત્રણ પુસ્તકો પ્રકાશક શ્રી ગૂર્જર ગ્રંથ રત્ન કાર્યાલય, અમદાવાદ, તરફથી ભેટ મળ્યા છે. ગ્રંથો પઠનપાઠન કરવા લાયક છે.

૫ રત્ન જ્યોતિ : લેખક અને પ્રકાશક, પ્રભુદાસ બેચરદાસ પારેખ. કિંમત અમૂલ્ય.

૬ જૈન શાસ્ત્રો કી અસંગત ખાતે : લેખક વચ્છરાજ સિંધી પ્રકાશક બાલચન્દ નાહટા, કલકત્તા કીંમત ૧-૪-૦ પ્રકાશક તરફથી ભેટ મળી છે.

૭ આળાં હૈયાં : પ્રકાશક, હરગોવિનદાસ રામજી તરફથી ભેટ મળી છે.

૮-૧૦ અચલગઢ, હુમ્મીરગઢ, રાજા શ્રીપાળ કીંમત ૧-૪-૦, ૦-૬-૦ અને ૦-૮-૦

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગ્રંથમાળા તરફથી ભેટ મળી છે.

સન્માન સમારંભ

અમારી સભાના પેટ્રન સાહેબ અમદાવાદનિવાસી (હાલ મુંબઈ) શેઠશ્રી બળદયાંદ કેશવલાલ મોદી અને પધારતા તેમને માનપત્ર આપવાનો મેળાવડો માગશ્ચર વદિ ૦)) ના રોજ બપોરના ચાર કલાકે શ્રી. ભોગીલાલ લેકચર હોલમાં શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ મગનલાલના પ્રમુખપણા નીચે યોજવામાં આવ્યો હતો. જે સમયે સભાના સભાસદો ઉપરાંત આમંત્રિત ગૃહસ્થો સારા પ્રમાણમાં હાજર રહ્યા હતા.

શરૂઆતમાં સભાના સેક્રેટરી શ્રી. જદવજીભાઈ ઝવેરભાઈએ આમંત્રણ પત્રિકા વાંચ્યા બાદ સભાના પ્રમુખ શ્રી. ગુલાબચંદભાઈ આણંદજીએ શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈનો ટૂંક પરિચય આપી પ્રમુખ તરીકેની દરખાસ્ત મૂકી હતી જેને સભાના ટ્રેઝરર શેઠ અમૃતલાલભાઈ છગનલાલે ટેકો આપ્યો હતો.

ત્યારબાદ સભાના સેક્રેટરી શ્રી. વલ્લભદાસભાઈ ત્રિભુવનદાસ ગાંધીએ જણાવ્યું કે મેળાવડાના પ્રમુખ શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈનો પરિચય આપવો તે સોનાને ઢોળ ચઢાવવા જેવું છે; કારણકે તેઓશ્રી ગુજરાતના વતની હોવા છતાં આપણામાં એવા ઓતપ્રોત થઈ ગયા છે કે તેઓ જાણે કે ભાવનગરી નવાજ થઈ ગયા છે. તેમની ઉદારતા સંબંધી વિવેચન કરતાં જણાવ્યું કે તેઓએ પ્રજાહિતનાં અનેક કાર્યો કરવા ઉપરાંત રાજ્યનો પણ તેટલોજ ચાહ મેળવ્યો છે. ભાવનગરની કાષ્ટપણ જાહેર સંસ્થા તેમના સહકાર વગરની નહિ હોય. આ રીતે આજના મેળાવડાના આપણને યોગ્ય પ્રમુખ મળ્યા છે તે સુચોગ્ય જ થયું છે.

ત્યારપછી તેઓએ શેઠ શ્રી બળદયાંદભાઈનો પરિચય આપતાં જણાવ્યું કે તેઓ કૃષિકાર, ઉદ્યોગપતિ અને સાક્ષર પણ છે. તેમના પિતા અમદાવાદના બાહોશ ધારાશાસ્ત્રી હતા અને આપણા પવિત્ર તીર્થ શ્રી સમેતશિખરજીની લડત માટે વિલાયત પણ ગયા હતા જેમાં તેમણે સફળતા મેળવી હતી. આ રીતે બાહોશ ધારાશાસ્ત્રીના તેઓ એક વાણિજ્યશાસ્ત્રી પુત્ર છે. શ્રી બળદયાંદભાઈએ માત્ર વીશ વર્ષની વયે 'તરંગવતી' જેવા અંથનું સંપાદન કાર્ય કરેલ, જે તેમની સાહિત્યભક્તિ અને વિદ્વત્તા સાબિત કરે છે. માત્ર તેઓ એક કુશળ વેપારી છે એટલું જ નહિ પણ રાષ્ટ્રીય હિત તથા હરિજન પ્રવૃત્તિમાં પણ સારો રસ ધરાવે છે. તે ઉપરાંત સભાના સાહિત્ય પ્રકાશન સંબંધી વિસ્તારથી સુંદર ભાષામાં પરિચય આપ્યો હતો.

ત્યારબાદ સેક્રેટરી શ્રી. વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ શાહે માનપત્ર વાંચી સંભળાવ્યું હતું. જે શ્રી. ભોગીલાલભાઈના મુખ્યારક હરતે શેઠશ્રી બળદયાંદભાઈને ચાંદીના કારકેટમાં એનાયત કરવામાં આવ્યું હતું. બાદ શ્રી ભોગીલાલભાઈએ પોતાનું પ્રમુખ તરીકેનું વક્તવ્ય રજૂ કર્યું હતું. જેમાં તેઓશ્રીએ જણાવ્યું હતું કે લાયક ગૃહસ્થને લાયક માન અપાય તે ઉચિત જ છે. શ્રી. બળદયાંદભાઈમાં વિદ્વત્તા તથા સંપત્તિના સુયોગ છે અને તેઓશ્રી અનેક સંસ્થાઓમાં હોદ્દો ધરાવી સેવા આપી રહ્યા છે.

બાદ શ્રી. બળદયાંદભાઈએ જવાબમાં જણાવ્યું કે—

મેં ધણા ગૃહસ્થોને માનપત્રો આપ્યા છે; માનપત્ર લેવાનો મારા જીવનમાં આ પહેલો જ પ્રસંગ છે. માનપત્ર સ્વીકારવું એ ધણીજ જવાબદારીનું કાર્ય છે. જેને કાર્ય કરવું છે, મૂકભાવે સેવા જ કરવી છે,

અને પ્રગતિના પંથે આગેકૂચ કરવી છે તેને માટે માનપત્ર એક આક્રમીલીરૂપ છે, તેનાથી તેનો વિકાસ રૂઢાય છે. પ્રશંસાને પચાવવી એ ખરેખર દુષ્કર છે. હું તો અહિં આપ સર્વની સમક્ષ એ માટે જિભો થયો છું કે મેં હિંદુસ્તાનમાં પરિભ્રમણ કર્યું છે તેના અનુભવોના વિચારોની આપ સંબંધોનો સમક્ષ આપણે કરે.

સભાનું કાર્ય સારું છે, પ્રશંસનીય છે, પણ હું એક દિશાસૂચન કર્યા વગર નહિ રહી શકું. ફક્ત સારાં પ્રકાશનો કરવાથી સંતોષ ન માનશો. પ્રાચીન પુસ્તકો મોટા પ્રમાણમાં પ્રકાશમાં આવ્યા છે અને આવી રહ્યા છે, પરંતુ ૧૩૦૦ થી ૧૭૦૦ ના ગાળાના પુસ્તકો પોતાનો ઉદ્ધાર માગી રહ્યા છે. તેને પ્રકાશમાં લાવવા સૂચન કર્યું હતું.

'વસુદેવ હિંદી' એક એવા અપૂર્વ ગ્રંથ છે કે જેનાં વર્ણન માટે મારી પાસે શબ્દો નથી. તે એક એવી ઉચ્ચ કોટિનો ગ્રંથ છે કે જેને ફક્ત જૈન સમાજ જ નહિ, પણ ધર્મ સમાજ પણ પોતાના તરીકે અપનાવી શકે. આ યુગમાં પુસ્તકોને પ્રકાશમાં લાવવા તે ઉચિત તો છે જ. પણ આપણે પોતે આપણી જાતને પણ પ્રકાશમાં લાવવાની ખરી અગત્ય છે. હાલના સેન્સસ રિપોર્ટમાં પાંત્રીશ હજારની જૈન વસ્તીવાળું ફક્ત એકજ શહેર છે, એક હજારની સંખ્યાવાળા ફક્ત ચૌદજ શહેર છે, બ્યારે બાકીના શહેરો તેનાથી ઓછી વસ્તીવાળા છે. અને આપણી સંખ્યા ફક્ત પંદર લાખની છે. આ સ્થિતિ કાંઈપણ રીતે નબી શકે તેવી નથી.

કાંઈપણ કાર્ય પૈસા વગર અટકતું નથી ને પૈસા મેળવવા માત્રથી પૂરું થતું નથી. કાંઈપણ સંસ્થાના કાર્યને દીપાવવા માટે ઉત્સાહી કાર્યકરોની જ જરૂર છે. એક ગૃહસ્થ પાસે પચાશ લાખ રૂપિયા હોય તે એક મીલ કરી શકશે, પણ ચલાવી નહિ શકે. કારણ કે જો તે તેનો આત્મા બનશે એટલે કે કાર્યકર બનશે તો જ મીલનું ભૂગણું વાગી શકશે.

દુનિયાભરના કાંઈપણ ધર્મ કરતાં જૈન ધર્મ વિશિષ્ટ છે, કારણ કે તે સુદ્ધિમાર્ગ છે. સુદ્ધિના પાંચા પર તેની રચના થઈ છે. બાળજીવ પણ સમજી શકે તેવી ભાષામાં તેના આગમોની રચના થઈ છે તેમાં આપણને એમ દરમાવવામાં નથી આવ્યું કે ભગવંતોએ કહ્યું છે માટે સ્વીકારી લ્યો, ગણધરોએ પ્રશ્ન્યું છે માટે માથે ચઢાવી લ્યો. પૂર્વપુરુષોએ તો શંકાઓનું સમાધાન કર્યું છે અને એ રીતે સુદ્ધિની ઝેરણ પર કસાઈને જૈનધર્મ શુદ્ધ કાંચનસમ બનેલો છે. આવા ધર્મના અનુયાયી હોવું એ ખરેખર જીવનનો અમૂલ્ય લઢાવો છે.

છેવટે પરસ્પર આભાર માની હારતોરા એનાયત થયા પછી દુગ્ધપાનને ઇન્સાફ આપી મેળાવડો વિસર્જન થયો હતો.

આ પ્રસંગે અ. સૌ. ચંચળમેન ભોગીલાલભાઈ, અ. સૌ. વસુમતી બલચંદ્રભાઈ તથા અ. સૌ. મધુમતી રમણીકલાલભાઈના નામો સભાના પહેલા વર્ગના લાંબક મેખર તરીકે જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા.

॥ શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથાય નમઃ ॥

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગરનો

૫૦ મા વર્ષનો—

રિપોર્ટ.

(સંવત ૨૦૦૨ ના કારતક શુદ્ધ ૧ થી આશો વદિ ૦) સુધી.)

સુખ અંધુઓ અને બહેનો !

આ સભાનો આ ૫૦ પચાસમા વર્ષનો રિપોર્ટ, આવક, જવક, હિસાબ સર્વ કાર્યવાહી સાથે આપની સમક્ષ રજુ કરતાં અમે સેક્રેટરીઓને આનંદ થાય છે. ગુરૂદેવની કૃપા, અનેક અંધુઓના સહકાર અને સહાયવડે દિવસાનુદિવસ દરેક કાર્યમાં આ સભા પ્રગતિ કરી રહી છે. આ સંસ્થાથી વય વધતા તેમ જ ગૌરવ, પ્રતિષ્ઠા વધતી જાય છે, તેમ તેમ સાહિત્ય, દેવગુરુભક્તિ, અને પ્રકારથી કેળવણીને ઉત્તેજન વગેરે આત્મ કલ્યાણના કાર્યો અને તેમને માટે નવા નવા મનોરથો પણ વધતા અને તે પુણ્ય થતાં જાય છે. હવે તે એકાવનમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરી ચૂકી છે, વગેરે હકીકતો આપ સમક્ષ નિવેદન રજુ કરતાં હર્ષ પામીએ છીએ.

સ્થાપના:—સં. ૧૯૫૨ નાં દ્વિતીય જેઠ સુદી ૨ ના રોજ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી આત્મારામજી મહારાજની ગુરુભક્તિ અને સ્મરણ નિમિત્તે (ગુરૂદેવના સ્વર્ગવાસ પછી પચ્ચીશમે દિવસે) આ સભાનું સ્થાપન કરવામાં આવ્યું છે.

ઉદ્દેશ—જૈન અંધુઓ અને બહેનો ધર્મ સંબંધી ઉચ્ચજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે તેવા ઉપાયો યોજવા, અને પ્રકારની કેળવણીની વૃદ્ધિને માટે સ્કોલરશીપ વગેરેથી યથાશક્તિ સહાય કરવા, પૂર્વાચાર્ય મહારાજ-કૃત પ્રાકૃત, સંસ્કૃત અને ગુજરાતી ભાષામાં ઉચ્ચ કક્ષાના સાહિત્ય પ્રકાશન અને અને તેટલી ઉદારતાથી તેનો બહોળો પ્રચાર કરવા અને બેટ આપવા, વિવિધ સાહિત્યના ગ્રંથોનો સંગ્રહ કરી એક જ્ઞાન-મંદિર કરવા અને કો લાયજેરી મફત વાંચન પૂઠ પાડવા, પુણ્ય પ્રભાવક, દાનવીર, વગેરે જૈન અંધુઓનો યોગ્ય સહકાર કરવા, વગેરેથી સ્વપર આત્મકલ્યાણ કરવાનો છે.

અધારણ—૧ પેટ્રન સાહેબો, ૨-૩-પહેલા અને બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો અને ૪ વાર્ષિક સભાસદો મળી ચાર પ્રકાર છે.

૨

ગયા વર્ષની આખર સુધીમાં ૨૭ પેટ્રન સાહેબો થયેલા છે તેઓશ્રીની નામાવળી.

૧ શેઠ સાહેબ ચન્દુલાલ સારાભાઈ મોદી	૧૪ શેઠ શ્રી જાદવજી નરસીદાસ
ખી. એ.	૧૫ ,, શ્રી ત્રિભુવનદાસ દુર્લભદાસ
૨ રાવસાહેબ શેઠશ્રી કાન્તીલાલ ઇન્દિરલાલ	૧૬ ,, શ્રી ચન્દુલાલ ટી. શાહ
જે. પી.	૧૭ ,, શેઠ સાહેબ શ્રી રમણિકલાલ નાનચંદ
૩ શેઠ સાહેબ માણિકચંદ જેચંદલાલ	૧૮ ,, શ્રી દુર્લભદાસ ઝવેરચંદ
૪ ,, નાગરદાસ પુરુષોત્તમદાસ	૧૯ ,, શ્રી દલીચંદ પુરુષોત્તમદાસ
૫ ,, રતિલાલ વાડીલાલ	૨૦ ,, શ્રી ખાંતિલાલ અમરચંદલાલ
૬ ,, માણિકલાલ ચુનીલાલ જે. પી.	૨૧ રાવખહાદુર શ્રી જીવતલાલભાઈ પ્રતાપસી
૭ ,, કાન્તીલાલ બકોરદાસ	૨૨ શેઠ સાહેબ શ્રી અમૃતલાલભાઈ કાલીદાસ
૮ રાવખહાદુર શેઠશ્રી નાનજીભાઈ લલાભાઈ	૨૩ ,, શ્રી ખુશાલભાઈ ખેંગારભાઈ
૯ શેઠ સાહેબ ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ	૨૪ ,, શ્રી કાન્તીલાલ જેશીંગલાલ
૧૦ ,, શ્રી રતિલાલભાઈ વર્ધમાન	૨૫ ,, શ્રી બબ્લચંદલાઈ કેશવલાલ મોદી.
૧૧ ,, શ્રી પદમશીભાઈ પ્રેમજી	૨૬ ,, શ્રી ચંદ્રકાન્તભાઈ ઉજ્જમસી
૧૨ ,, શ્રી રમણિકલાલ ભોગીલાલભાઈ	૨૭ ,, શ્રી પુંજભાઈ દીપચંદ
૧૩ ,, શ્રી મોહનલાલ તારાચંદ	

૧ પેટ્રન સાહેબો—આ સભાની ઉત્તમ અને પ્રમાણિક કાર્યવાહીની તોંધ, વહીવટ વગેરે દર વર્ષેજ રિપોર્ટ દ્વારા સર્વ પ્રગટ કરવામાં આવતું હોવાથી, ભડોળ નાણાં જમીનગીરીમાં રહેતાં હોવાથી, જૈન શ્રીમંત અને વિદ્વાન બંધુઓ, ધર્મવીરો, જૈન નરરત્નો, પ્રતિષ્ઠિત પુણ્ય પ્રભાવક પુરુષો, આ સભાનું પેટ્રન (મુરબ્બી ૫૬) હોંશે હોંશે સ્વીકારે છે. તેઓશ્રીને ફેટલાક આગલા ગ્રંથો સિલીકમાં હોય તે પણ ભેટ અપાય છે. અને તેઓશ્રીને હવે પછી પ્રકટ થતાં નવા સાહિત્યના ઉંચા પ્રકારનાં અનેક ગ્રંથો ભેટ પણ સભા આપે છે આત્માનંદ પ્રકાશમાં ફોટા સાથે જીવનવૃત્તાંત તે જ વખતે આપવામાં આવે છે. ધારા પ્રમાણે ઓછલ પેઇન્ટીંગ ફોટો સભાના વિશાળ મકાનમાં સ્થાપિત કરવામાં આવે છે. વગેરે કારણોથી આ બે વર્ષમાં પેટ્રન સાહેબોની સંખ્યામાં વૃદ્ધિ થઇ છે.

૨ પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો ૧૯૯-અને બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો ૩૩૦ છે. અને આ બે વર્ગોના સભ્યોને ઉદારતાથી પ્રકાશન ગ્રંથો ભેટ બીજા આત્મિક લાભ સાથે પણ આર્થિક લાભ સુંદર વાંચન સાથે આપવામાં આવે છે. તે સમજી, જાણી, વાંચી દર વર્ષે અનેક જૈન બંધુઓની તે બંને વર્ગોમાં વૃદ્ધિ થતી જાય છે. અત્યારે છાપકામના તમામ સાધનોની મોંઘવારી વધતી જતી હોવા છતાં મહોટો ખર્ચ થતાં નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે તેમાં જતી ખોટને લઇને અત્યારે મુશ્કેલી હોવા છતાં તે બંને પ્રકારના સભાસદોને ધારા પ્રમાણે આગલી છપાયેલ ફેટલીક અને સભાસદ થયાં પછીના સર્વ નવા નવા સુંદર ગ્રંથો ભેટ અપાયે જાય છે. લાઇફ મેમ્બરોના આ બે વર્ગો ભેટના ધારવા પ્રમાણે બીજા કાંઈ સંરચામાં નથી તેમ તે તે વર્ગોના સભાસદોને ભેટો આ સભાની જેમ કોઇ આપી શકતું નથી.

હકીકત એ છે કે પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બરોનું (રૂ. ૧૦૧) નું વ્યાજ વર્ષે બેજ રૂપીયા

૩

આવતું હોવા છતાં હાલ વિશેષ મોંઘવારી છાપવાનાં કામમાં વધેલી હોવાથી સભા તરફથી છપાતાં સીરીઝનાં ગ્રંથોની લડાઇ પહેલાં અને દરમ્યાન લેવાયેલી એક હજારની રકમના હાલ ત્રણ હજાર, એ હજારની રકમનાં છ હજાર, ત્રણ હજારની લેવાયેલ રકમનાં નવ હજાર તે તે ગ્રંથોમાં ખર્ચ થતા હોવાથી (વિશેષ રકમ સભાને ઉમેરવી પડે છે છતાં) ધારા પ્રમાણે પ્રથમ વર્ગનાં લાઘક મેમ્બરોને ગમે તેટલી કિંમતના ગ્રંથો ફ્રી અને બીજા વર્ગના લાઘક મેમ્બરોને એ રૂપિયા સુધીના લાઘક ગ્રંથ ભેટ અને વધારાની કિંમતના ગ્રંથની કિંમતમાંથી એ રૂપિયા ભેટના ખાદ કરી બાકીની કિંમત લઘ ભેટ અપાય છે. વાંચકો જોઈ શકશે કે તેવી ઉદારતા (મુશ્કેલી હોવા છતાં) ભેટના ગ્રંથો માટે આ સભા ધરાવે છે. હાલમાં થોડા વખતમાં પ્રસિદ્ધ થતાં શ્રી વીર પ્રભુના સમયની મહાદેવીઓ, શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર સુમારે અનેની કિંમત રૂ. ૬૦)ના ધારામુજબના ગ્રંથો ભેટ સભાસદોને મળશે. આ સભામાં લાઘક મેમ્બરોની જે વૃદ્ધિ થઈ રહી છે તે તેના કારણે ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે ભેટનો સારો લાભ મળે છે તે પણ છે.

*ત્રીજા વર્ગના લાઘક મેમ્બરોનો વર્ગ ધણી વર્ષો પહેલાં હતો તે કમી કરવામાં આવેલ છે, તેમાં સાત સભ્યો છે.

૪ વાર્ષિક સભ્યો, ૪૦ ચાલીશ છે. તેમને આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક તેના અંગેની ભેટની શુક સાથે અપાય છે અને આત્માનંદ પ્રકાશ સર્વ સભાસદોને પણ ભેટ અપાય છે. જેથી ગયા વર્ષ સુધી ઉપરના સર્વ વર્ગોમાં મળી કુલ ૫૪૩ સભ્યો, અત્રે તેમજ બહાર ગામના જૈન બંધુઓ જૈન સંઘો, સંસ્થાઓ, લાઘકેરીઓ, અને જૈન જહેનો મળીને છે. ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ થતી જાય છે. અત્યાર સુધીમાં થયેલા સભ્યો ભેટના ગ્રંથોની એક સારી લાઘકેરી કરી શક્યા છે. નવા થતાં સભાસદોના નામો તે વખતે જ માસિકમાં પ્રગટ કરવામાં આવે છે.

શ્રી આત્મારામજી જૈન ક્રી લાયબ્રેરી—જેમાં આખર સાલ સુધીમાં નવ વર્ગોમાં તેની સંખ્યા અને કિંમત સાથે નીચે મુજબ આપવામાં આવેલ છે. નવા ગ્રંથો ખરીદી લાઘકેરીમાં દાખલ કરવામાં આવે છે. પેપરો કુલ ૫૦ નીચાંમત આવે છે. જૈન જૈનેતર બંધુ ક્રી લાભ સારી સંખ્યામાં લે છે.

વર્ગ ૧ લો	જૈન ધર્મના જાણેલા ગ્રંથો	૨૭૧૧	કિં.	રૂ. ૩૭૮૮)
વર્ગ ૧ લો બ	પ્રતાકારે	૭૦૬	„	૧૧૬૭)
વર્ગ ૨ જો	આગમો	૨૬૭	„	૧૬૩૬૧૧
વર્ગ ૩ જો	હસ્તલિખિત ગ્રંથો	૧૭૩૬	„	રૂ. સુમારે પચાસ હજાર ઉપરાંતની કિંમતનાં
વર્ગ ૪ થો	સંસ્કૃત ગ્રંથો	૪૭૬	„	૧૫૨૭૧૧
વર્ગ ૫ મો	નીતિ નોવેલ-વિવિધ સાહિત્યનાં ગ્રંથો	૩૬૩૫	„	૫૫૪૪૧૧
વર્ગ ૬ ડો	અંગ્રેજી શુકો	૨૧૬	„	૬૧૪૧૧૧
વર્ગ ૭ મો	માસિકની ફાઇલો વગેરે	૭૨૬	„	૨૨૮૮૧૧
વર્ગ ૮ મો	હિંદી સાહિત્યના ગ્રંથો	૩૧૬	„	૬૬૨)
વર્ગ ૯ મો	બાળ વિભાગ ગ્રંથો	૨૬૮	„	૧૬૩૧૧

કુલ ગ્રંથો ૧૧૧૨૦

રૂ. ૧૭૪૨૩૧

૪

હસ્તલિખિત પ્રતોની કિંમત સુમારે રૂપિયા પચાસ હજાર ઉપરાંતની છે, તેની કિંમતનો સમાવેશ ઉપરમાં થતો નથી.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ:- ચુમાલીશ વર્ષથી પ્રગટ થાય છે. તેની હજાર ઉપરાંત કોપી છપાય છે. લડાઇ દરમ્યાન અને પછી વધતી જતી છાપકામની તમામ પ્રકારની સખ્ત મોંઘવારીને લઇને માસિકનો આર અંકનો શુમારે ત્રણ રૂપિયા ખર્ચ આવે છે. વાર્ષિક લવાજમ વધારેલ નહિ હોવાથી શુમારે એક અંકના આર માસના રૂ ૧-૪-૦ નો તોટો પડે છે, છતાં તે મોંઘવારી પહેલાના ૩૮ વર્ષ દરમ્યાન તેટલુંજ લવાજમ માસિકનું હતું, તેમાં સહજ નફો રહેતો તે આવકનો હિસાબ ગણી હાલમાં માસિક ખાતે થતી મોટી ખોટની મુંઝવણનો જીકેલ તે અને ખીજી રીતે કરી, આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક માટે ફંડ, ઉધરાણું કરી સભ્યો કે ગ્રાહકો પાસે મદદ માટે વાચના કરી નથી, કારણ કે ધારવા પ્રમાણે આવી સખ્ત મોંઘવારી પણ બે ત્રણ વર્ષથી વધારે રહેવા સંભવ નથી. તેમ માની તે માટેની ભેટની છુક પણ મુદતસર જુદી જુદી સાહિત્યની આપવાનો ક્રમ ચાલુ જ રાખ્યો છે તેથી જ આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકો નવા નવા વધતાં જાય છે.

જ્ઞાનમંદિર—ઉદ્દેશ પ્રમાણે જ્ઞાનમંદિરની કરવાની તૈયારી ચાલે છે. હસ્તલિખિત પ્રતો તથા છાપેલી પ્રતો મળી કુલ ૨૦૩૪ ની સંખ્યા સભા પાસે છે. તે માટે જુદું સભાના મકાનની પડખે લેવાયેલ મકાનને તે જ્ઞાનમંદિરનું સંરક્ષણ થાય તે રીતે તૈયાર કરવાનું ચાલુ છે. પ્રાતઃસ્મરણીય પ્રવર્તકજી કાન્તિવિજયજી મહારાજશ્રીનો પરમ-મહદ્ ઉપકાર આ સભા ઉપર હતો, જેથી તેઓ સાહેબના સ્મરણાર્થે તે મહાપુરૂષનું નામ જોડવાનો આ સભાએ ઠરાવ કરેલો છે. તે જ્ઞાનમંદિરના સુંદર મકાનના ખર્ચ માટે કોઇ ઉદારદીલ, દાનવીર જૈન બંધુ ઉદારતા બતાવે તો તે જ્ઞાનમંદિરના મકાનને તેમનું આરસની તકતી વડે નામ જોડવાનો સમા વિચાર કરે છે, તેમજ તૈયાર થયે તેની મંજૂરમય જીદ્દખાટન ક્રિયા પણ કોઇ પુણ્યપ્રભાવ, જ્ઞાન, ગુરૂભક્તિના ઉપાસક જૈનબંધુના મુજારક હસ્તે કરાવવા પણ સભા ઇચ્છા ધરાવે છે.

૧ અમારું સાહિત્ય પ્રકાશન, પ્રચાર અને તેનું ઉદારતાપૂર્વક ભેટ ખાતું—અત્યાર સુધીમાં વિવિધ સાહિત્યોના (પુર્વાચાર્યકૃત) જેવાકે આગમો, મહાપુરુષોના સુંદર ચરિત્રો, તત્ત્વજ્ઞાન, ગણિત, નાટકો, ઐતિહાસિક, કાવ્યો, સંસ્મરણો વગેરેના મૂળ અને કેટલાકના અનુવાદ ગ્રંથો મળી કુલ ગ્રંથો બસેંહની સંખ્યામાં પ્રગટ થયા છે જેનું લીસ્ટ પાછળ આપવામાં આવ્યું છે તે સભાની માલેકીના શ્રી આત્માનંદ જૈન ગ્રંથમાળા, શ્રી આત્માનંદ સંસ્કૃત ગ્રંથમાળા, શ્રી આત્માનંદ શતાબ્દિ જૈન સીરીઝ, પ્રવર્તકજી શ્રી કાન્તિવિજય ઐતિહાસિક ગ્રંથમાળા, અને જુદા જુદા જૈન બંધુઓની ગુજરાતી (સીરીઝ) જેમાં કેટલાક ગ્રંથમાળાના (ખાતા) વહીવટ કરવાના પણ ઉપર બતાવેલ સાથે છે.

આ સર્વ પ્રકાશનો માટે વિદ્વાન મુનિરાજો, જૈન અને જૈનેતર સાક્ષરો, સાહિત્યકારો, પરદેશી દર્શનશાસ્ત્રીઓએ ઉચ્ચ સાહિત્યના માટે મુલાકાત લઈ તપાસી આનંદ વ્યક્ત કર્યો છે અને કરે છે. વળી પરમ ઉપકારી મુનિમહારાજો તથા જૈન જૈનેતર વિદ્વાનોને ઉદારતાપૂર્વક ગયા વર્ષ સુધીમાં રૂ. ૨૫૭૫૭ ના મૂળ તથા અનુવાદોના ગ્રંથો (વગર મૂલ્યે) ભેટ આપ્યા છે. જે આવું ઉચ્ચ કોટીનું સુંદર સાહિત્ય પ્રકાશન અને આટલી મોટી રકમની ભેટ જે ઉદારતાપૂર્વક આ સભા કરી

૫

રહેલ તેવી કોઈ સંસ્થા કરી શકેલ નથી તે માટે સભા ગૌરવ લે છે અને તેથીસભાની પ્રતિષ્ઠામાં ઔર વધારો થયેલો છે. અને તે સુંદર પ્રકાશનો માટે જૈન જૈનેતર વિદ્વાનોના સુંદર અભિપ્રાયો મળેલા છે.

પ્રથમથી અત્યાર સુધીમાં થયેલ પેટ્રન અને લાઇફ મેમ્બરોનો ધારા પ્રમાણે આપેલા બેટના અંથોની કિંમત પણ હજારો રૂપીયાની થાય છે તે રકમ ઉપરની બેટની રકમથી જુદી છે.

આ વર્ષમાં શ્રી મહાવીરસ્વામીના યુગની મહાદેવીઓ સચિત્ર રૂ. ૩-૮-૦ તથા સંઘપતિ ચરિત્ર રૂ. ૬-૦-૦ શુભારે ૯-૮-૦ ની કિંમતના એ એ અંથો એકાદ મહિના પછી અને શ્રી વસુદેવ હિંદી જુબરાતી ભાષાંતર તૈયાર થયેથી તે પણ તેઓ સાહેબને બેટ અપાશે.

છપાતાં અનુવાદો શ્રીપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર, શ્રીશાંતિનાથ ચરિત્ર (સચિત્ર) અને કથારત્નકોષ જે દરેકની કિંમત સુમારે રૂ. ૫) કે વધારે (સખત મોંઘવારીને લઇને જોઈ નહિં તે) સર્વ અંથો તૈયાર થયે અમારા સભાસદોને ધારા પ્રમાણે બેટ અપાશે માટે કોઈ પણ જૈન બંધુઓએ આ સભામાં પેટ્રન અને લાઇફ મેમ્બર થઇ વેળાસર લાભ લેવા જેવું છે.

શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર, શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર અનુવાદ તૈયાર કરી આર્થિક સહાય માટે છપાવવા વિચાર સભા ધરાવે છે. અમારા સાહિત્ય પ્રકાશન માટે કોઈ પણ બંધુ બહેન ધારા પ્રમાણે એક સારી રકમ આપેથી તેમના નામથી અંથમાળા પ્રગટ કરવામાં આવે છે તે જ્ઞાનભક્તિ થવા સાથે નામ અમર રહી જાય તેવું છે. જ્ઞાન-સાહિત્ય ઉદ્ધાર માટેના અમારા પ્રકાશનમાં સુકૃતની મળેલ લક્ષ્મીને આ રીતે જ્ઞાનભક્તિ કેટલાક શ્રીમંત બંધુઓએ લાભ લીધો છે જેના નામો પાછલ આપવામાં આવ્યા છે. આ લાભ અન્ય શ્રીમંત જૈન બંધુઓ અને બહેનોએ ખાસ લેવા જેવું છે.

મૂળ સંસ્કૃત અંથોમાં શ્રી ત્રિપ્રહારાલાકા પુરૂષ ચરિત્ર છપાય છે અને અન્ય અંથોનું સંશોધન કાર્ય ચાલે છે શ્રી બૃહતકદંપ છકો ભાગ (મૂળ) હવે પછી પ્રગટ થશે.

પ્રાતઃસ્મરણીય પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ તથા સાહિત્યરસિક સદ્ગત મુનિ-રાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજશ્રીનો તે માટે સભા ઉપકાર અનહદ ઉપકાર હતો, અને હાલમાં વિદ્યમાન સાક્ષરવર્ધ, સાહિત્યરસિક મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ પણ આ સભા ઉપરની પૂર્ણ કૃપાને લઇને પ્રાચીન સાહિત્યના નવા નવા અંથોની યોજના તથા સંશોધન કાર્ય અતિ પરિશ્રમપૂર્વક કરી જૈન સમાજ અને આ સભા ઉપર ખાસ ઉપકાર કરી રહ્યા છે, જેથી તેઓ સાહેબને આ સભા અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માને છે. અને તેઓ કૃપાળુશ્રીની આવી કૃપાવડેજ આવા સુંદર પ્રકાશનોના આ સભા પ્રચાર કરી રહેલ છે.

આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજની પણ આ સભા ઉપર કૃપા છે.

મળેલા ફંડો—શ્રી મૂળચંદલાઈ સ્મારક કેળવણી ફંડ, બાળ પ્રતાપચંદજી ગુલાબચંદજી કેળવણી ફંડ, અને આ સભાએ સભાસદો વગેરે વડે કરેલું પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજના સ્મારક કેળવણી ફંડ (જેમાં હજી કેટલાક સભ્યોની રકમ ભરાવવાની છે) તેમાંથી બંને પ્રકારની કેળવણીના ઉત્તેજન અર્થે તેના વ્યાજમાંથી સ્કોલરશીપો, જીકો, જૈન વિદ્યાર્થીઓનો રૂ. ૧૫૦) શ્રી વૃદ્ધચંદજી સામાયક શાળાને રૂ. ૨૦) અને ઉજ્જમબાઈ જૈન કન્યાશાળા જે તેનો વહીવટ કરવા સાથે રૂ. ૧૨૫) મળી રૂ. ૩૭૫) ઉત્તેજન અર્થે અપાય છે. ખોડીદાસ નિરાશ્રિત ફંડનો ઠરાવ મુજબ જૈન ભાઈઓને રાહત અપાય છે.

૬

મહોત્સવો—સભાની વર્ષગાંઠ જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ દેવભક્તિ-પૂજા આંગી વગેરેથી કરવામાં આવે છે. શેઠ હઠીસીંગભાઈ ઝવેરચંદના તરફથી સભાને તેઓશ્રીએ પોતાની હૈયાતીમાં એક રકમ આપેલી છે તેના વ્યાજમાંથી, તેમજ વધારાના રૂ. ૧૫૦૦) આપવા કહેલ તે રકમનું વ્યાજ રૂ. ૬૦) તેઓશ્રીના ધર્મપત્ની શ્રીમતી હેમકુંવર બહેન તરફથી આવતું હોવાથી તેનાથી પ્રીતિભોજન પણ સાથે દરવર્ષે કરવામાં આવે છે. કારતક શુદ્ધ પાંચમના રોજ જ્ઞાન પધરાવી પૂજન કરી ભક્તિ કરવામાં આવે છે.

આનંદ મેળાપ—દર બેસતે વર્ષે આ સભાના પ્રમુખ શેઠ શ્રી ગુલાબચંદ આણંદજીએ આપેલી રકમના વ્યાજમાંથી સભાસદોને દુધપાટી અપાય છે અને મેળાપે તરફથી પ્રથમ જ્ઞાનપૂજન પણ થાય છે.

દેવભક્તિ અને ગુરૂજયંતિઓ—પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જન્મ તિથિ ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ ના રોજ હોવાથી શ્રી ગુરૂદેવની જયંતિ દર વર્ષે સભાસદો શ્રી પવિત્ર શયુજય તીર્થે જઈ વિવિધ પૂજા તથા શ્રી આદિનાથ પ્રભુ શ્રી પુંડરીકજી તથા ગુરૂશ્રીની આંગી રચવા સાથે સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય દર વર્ષે ત્યાં કરવામાં આવે છે. સભા માટે આ એક અપૂર્વ ભક્તિદિન છે અને સર્વ સભાસદોને યાત્રાના લાભ મળે જાય છે. આ ગુરૂભક્તિના ઉત્તમ કાર્ય માટે ગુરૂભક્ત ઉદારદીલ શેઠ સકરચંદ્રભાઈ મોતીલાલ મૂળજીએ એક રકમ સભાને સુપ્રત કરી છે, જેના વ્યાજમાંથી ખર્ચ થાય છે.

દર વર્ષે માગશર વદિ ૬ ના રોજ પ્રાતઃસ્મરણીય મૂળચંદજી મહારાજની શ્રીતાલધ્વજગિરિ તીર્થે ઉજવવાનો ઠરાવ થયેલો છે તેથી દરવર્ષે હવેથી ત્યાં આસો શુદ્ધ ૧૦ના રોજ તેઓશ્રીના સુશિષ્ય શાંતમૂર્તિ પરમકૃપણ શ્રી વિજયકમળસુરીશ્વરજી મહારાજની જયંતિઓ માટે થયેલા ફંડોના વ્યાજ-માંથી ઉપરોક્ત રીતે દેવગુરૂભક્તિ વગેરેથી અન્ને જયંતિ ઉજવાય છે. આ સભાનું ધન્ય ભાગ્ય છે કે ગુરૂભક્તિના આવા પ્રસંગો સાંપડ્યા છે,

ઉપરોક્ત કાર્યવાહી જોઈ જાણી સભાના કાર્મણ્ય કાર્યમાં-જ્ઞાનોદ્ધાર-સાહિત્ય પ્રકાશન, પ્રચાર, ગુરૂભક્તિ-કેળવણી ઉત્તેજન તેવા સુધળા કાર્યોમાં આર્થિક સહાય આપનાર તેમજ આ સભાના સભ્યો અને હવે પછી થનારા પેટ્રન સાહેબો તથા સભાસદજીઓ પણ આવા આત્મકલ્યાણ સાધવામાં ઉત્તમ કાર્યોના ભાગીદાર બને છે. આ ઉપરથી આ સભા વ્યાપારી રીતને બદલે ઉદારતાપૂર્વક સભાની સર્વ કાર્યવાહી જ્ઞાનભક્તિ વગેરે કરે છે તે સહજ સમજી શકાય તેવું છે.

“ મીટિંગોનો અહેવાલ. ”

(સં. ૨૦૦૨)

મનેજિંગ કમિટી (૧) ૨૦૦૨ ના કારતક શુદ્ધ ૧૩ શનીવાર તા. ૧૭-૧૧-૪૫.

(૧) ૨૦૦૨ સરવૈયુ પસાર અને બજેટ મંજૂર તથા પસાર કરવામાં આવ્યું. (૨) જ્યુબીલી કમીટીનો રીપોર્ટ મંજૂર કર્યો અને કામ આગળ વધારવા સોંપવામાં આવ્યું. (૩) જયન્તીના ખાતા-ઓનું વ્યાજ ટકા ૩ લેખે હવેથી આપવું. (૪) જૂના ઠરાવ મુજબ જેને તેવા ખાતાનું વ્યાજ અપાય છે તે કાયમ રાખવું. (૫) જે સંસ્થાએ પ્રકાશન બંધ કર્યું હોય તેને આપણે હવેથી પ્રસિદ્ધ થતાં પુસ્તકો બેટ ન આપવા.

૭

નોકરના પગારનો પ્રશ્ન આવતી મીટીંગ ઉપર મુલતવી રાખવામાં આવ્યો.

(૨) ૨૦૦૨ના પોસ વદ ૯ તા. ૨૭-૨-૧૯૪૬ રવિવાર.

(૧) બેન્કોના ખાતા પ્રમુખ સેક્રેટરી ટ્રેઝરરના નામથી બોલાવા. (૨) વાર્ષિક મેમ્બરની નવી અરજી પસાર કરવામાં આવી. (૩) નગીનદાસ હરજીવનદાસ લાઇબ્રેરીયન હતા તેનું રાજીનામું આવવાથી મંજૂર કર્યું. (૪) સવાઇલાલ અમૃતલાલને લાઇબ્રેરીયન નીમવામાં આવ્યા. (૫) ટ્રસ્ટીડ માટે મીટીંગ હવે પછી બોલાવવી. (૬) ન્યુખીલી કમીટીમાં વિક્રમદાસ મૂળચંદ શાહને ઉમેર્યા.

(૩) સં. ૨૦૦૨ પોસ વદ ૩૦ તા. ૨-૨-૪૬ દીને મેનેજીંગ કમીટી મુલતવી રહી.

(૪) સં. ૨૦૦૨ ના ચૈત્ર વદ ૪ તા. ૨૦-૪-૪૬ શનિવાર નોકર કમી થતાં મી. જયંદભાઈ ધ્રુવને રાખવામાં આવ્યા.

(૫) સં. ૨૦૦૨ ના ભાદરવા વદ ૯ મંગળ તા. ૧૯-૯-૪૬ ગુરુવાર માસ્તર મોતીચંદ ઝવેરચંદના સ્વર્ગવાસની નોંધ લેવા ઠરાવ્યું.

જનરલ મીટીંગો (૧) સં. ૨૦૦૨ ના કારતક વદી ૧૦ ગુરુવાર તા. ૨૦-૧૧-૪૫

(૧) પ્રાતઃમરણીય શ્રી મૂળચંદજી મહારાજની માગશ્વર વદી ૬ ની જયંતી આવતા વર્ષથી દરવર્ષે તાલધ્વજ ગિરિએ ઉજવવી.

(૨) ૨૦૦૧ નું સરવૈયું પસાર કર્યું અને આવતા વર્ષનું બજેટ મંજૂર કરવામાં આવ્યું.

(૩) રિપોર્ટ છપાવવાની સેક્રેટરીએને મંજૂરી આપવામાં આવી.

(૨) સં. ૨૦૦૨ ના શ્રાવણ શુદ્ધ ૧૩ તા. ૧૦-૮-૪૬ શનિવાર.

(૧) ઉપ. પ્રમુખના આલી પટેલી જગ્યાએ નવા શેઠ કુતેહચંદ ઝવેરચંદ તથા શાહ.ખીમચંદ ચાંપશીભાઈ શાહ એમ. એ. પ્રોફેસર શામળદાસ કોલેજને ઉપપ્રમુખ નિમવામાં આવ્યા.

(૨) સેક્રેટરી ડો. જસવંતરાય મૂળચંદ શાહનું રાજીનામું મંજૂર કરવામાં આવ્યું અને તે જગ્યાએ શેઠ બદવજી ઝવેરભાઈને સેક્રેટરી નીમવામાં આવ્યા.

(૩) સવાઇલાલ અમૃતલાલ લાઇબ્રેરીયનને મેનેજીંગ કમીટીમાં લેવામાં આવ્યા.

આભાર—આ વર્ષમાં સભાના ચાલતા કોષ્ટકોના કાર્યમાં આર્થિક તેમજ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકને માટે લેખો વગેરેથી સહાય આપનાર મુનિ મહારાજશ્રી તથા જૈન બંધુઓનો આભાર માનવામાં આવે છે અને કૃપા કરી તેઓજ સહકાર ચાલુ રાખવા નમ્ર વિનંતિ કરીએ છીએ, આ સભાના અનેક ભિત્તમ ભાવિ મનોરથો ગુરુકૃપાથી શ્રી અધિષ્ઠાયક દેવો સફળ બનાવે તેવી પરમાત્માની પ્રાર્થના કરી આ રિપોર્ટ પૂર્ણ કરીએ છીએ.

છેવટે પરમકૃપાળુ પરમાત્મા અને ગુરુદેવની પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે, દિવસાનુદિવસ દેવ, ગુરુ, ધર્મ, જ્ઞાન વગેરેની સેવા વિશેષ વિશેષ થતી જાય અને આ સભાના સર્વ સભ્યો તે રીતે આત્મ-કલ્યાણ સાધે અને શાંતિ, આત્માદિ દીર્ઘાયુ થઈ બોગવે, તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરી આ રિપોર્ટ પૂર્ણ કરવામાં આવે છે.

૯

સંવત ૨૦૦૧ે ના આસો વદિ ૦)) સુધીનું સરવૈયું.

જ

૧૫૭૮૬૧૧૦૧૧ જ્ઞાન ખાતે દેવા
છપાતી છુકો તથા છપાવવાને
આવેલી મદદના
૨૬૬૫૨) ગુજરાતી સીરીઝની મદદના આવ્યા તે
૨૬૭૦૧૧૧૧ છાપખાના વિગેરેના દેવા
૫૭૬૪૦) પેટ્રુન તથા લાઇફ મેમ્બરોના શ્રી
તથા સહા નીલાવ ફંડ વિગેરે
સાધારણ ખાતાના
૧૯૩૪૧૧૧૧ જયન્તી, સ્કોલરશીપ વગેરે વ્યાજ
ખાતાના દેવા
૭૦૧૫૧૧૦૧ શરાશી દેવું તથા ઉચ્છેદ દેવું
તથા લાઇબ્રેરીના ડીપોઝીટ ખાતે
ખાતે વિગેરેના દેવા

૧૨૯૭૦૯૧૧

ઉ

૩૦૫૦૩૧૧૧ જ્ઞાન ખાતે વેચાણના તથા સીરી-
ઝના પુસ્તકો તથા અન્ય પુસ્તકો
છપાય છે તે ખાતે તથા લાઇબ્રેરી-
ના પુસ્તકો તથા ડેસ્કટોપ વગેરે
ખાખતોના ખાતાના
૭૬૬૧) છાપખાના તથા બુકસેલરો વગેરે ખાતા
આત્માનંદ ભવન (મકાન) તથા
બીજું ઉતરાડું મકાન જે પ્રવર્તકશ્રી
કાન્તિવિજયજી મહારાજના નામનું
જ્ઞાનમંદિર બનાવવાનું છે તે બે મકાન
ખાતે લેણા.

૫૮૧૨૫૧૧૦૧

૯૪૯)ના

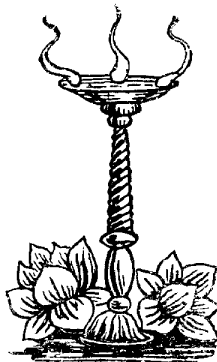
૨૧૫)

શરાશી તથા બેન્કો વિગેરેમાં લેણા
છે તે બોન્ડ વિગેરે.

મેમ્બરો પાસે ઉધરાણી.

પરાંત ૨૦૦૨ આસો વદ ૩૦

૧૨૯૭૦૯૧૧

પરિશિષ્ટ ક.

તમારું નામ અમર કરવું હોય તો નીચેનું નિવેદન વાંચી નિર્ણય કરો.

સિરીઝ-ગ્રંથમાળાના નિયમો.

આ જગતમાં જન્મ ને મરણ પ્રત્યેક પ્રાણીને માટે સર્ગાયેલ છે, જેથી મનુષ્ય જ્ઞાન અને જ્ઞાન દાનવડે પોતાના આત્મકલ્યાણનો માર્ગ સાધી શકે છે. જેથી તમારે આ જીવનમાં તમારું નામ અમર રાખવું હોય, જ્ઞાનભક્તિ કરવી હોય, જૈન સાહિત્યસેવા કરી જ્ઞાન ઉપાર્જન કરવું હોય, તો તે આત્મકલ્યાણ માટે નીચેની યોજના વાંચી-વિચારી આજે જ આપ નિર્ણય કરો અને આપના નામની ગ્રંથમાલા પ્રસિદ્ધ કરાવી અમૂલ્ય લાભ મેળવો.

યોજના—

૧. જે ગૃહસ્થ ઓછામાં ઓછા રૂ. ૨૦૦૦) હપ્તર અથવા જે ગ્રંથ તેમના તરફથી છપાવે તેના ખર્ચના પૂરતાં નાણા આ સભાને આપે તેના નામથી ગ્રંથમાળા (સિરીઝના ગ્રંથો) આ સભાએ દરેક વખતે નીચેની શરતે પ્રકટ કરવા.

૨. સિરીઝનો પ્રથમ ગ્રંથ છપાવવાને માટે જે બંધુએ જોટલા રૂપિયા આપ્યા હોય તે પ્રમાણેની રકમનો પ્રથમ ગ્રંથ માટે ખર્ચ કરવો.

૩. જાહેર લાખચેરી કે લંડાર તેમજ સાધુ-સાધ્વી મહારાજ વગેરેને ધારા પ્રમાણે અમુક સંખ્યામાં ગ્રંથો સિરીઝના નિયમ મુજબ જે જે ભેટ અપાય તે તે 'સિરીઝવાળાની વતી સભા મારફત ભેટ' મોકલવામાં આવશે.

૪. સિરીઝની છપાતી દરેક ભુકતી પચ્ચીશ કોપી જે ગૃહસ્થના તરફથી તે ગ્રંથમાળા છપાશે તેમને ભેટ આપવામાં આવશે.

ઉપરની યોજનાનુસાર અનેક જુદા જુદા ગૃહસ્થો અને બહેનોએ આર્થિક સહાય આપી પોતાની અને પોતાના વડીલોના નામથી સિરીઝનાં પુસ્તકો સભા તરફથી પ્રગટ કરાવેલ છે, તેના નામોનું લીસ્ટ પાછળ પરિશિષ્ટમાં આપવામાં આવેલ છે. ને અમારા માનવંતા સભ્યો તે માટે સંતોષ જાહેર કર્યો છે; જેથી આપ પણ આ યોજનાનો લાભ લેશો એવી આશા રાખીએ છીએ. અમારા તરફથી છપાતા ગ્રંથમાળાના સુંદર ગ્રંથો જૈન સમાજમાં પ્રતિષ્ઠા પામેલ છે. ગ્રંથમાળાના ધારાધારણુમાં ફેરફાર કરવાનો સભાને હક રહેશે.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

૧૦

પરિશિષ્ટ સ્વ.

જે જે સીરીઝના ગ્રંથોમાં જે જે બંધુઓએ સહાય આપેલી છે તેઓશ્રીના
તરફથી જે જે ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થયા છે તેનું લીસ્ટ.

૧	વેરા હઠીસંગભાઈ અવેરચંદ	...	...	...	...શ્રાદ્ધચુલ્લવિવરણ શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર
૨	શેઠ આણંદજી પુરષોત્તમ	...	...	...	...૧ તપાવલી ૨ શ્રી શત્રુંજય સ્તવનાવલીની ,, (આવૃત્તિ બે)
૩	વકીલ હરીચંદ નથુભાઈ...	...	...	...	...દાનપ્રદીપ ગ્રંથ.
૪	શેઠ નાગરદાસ પુરષોત્તમદાસ	...	...	...	...કુમારપાળ પ્રતિભેદ
૫	શ્રી સુખસાગરજી મહારાજ તથા આચાર્ય બુદ્ધિસાગરજીની	...	...	...	...સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧ લો ,, ભાગ ૨ જો (કાવ્ય સુધાકર)
૬	શેઠ અવેરભાઈ ભાઈચંદ	...	...	...	...શ્રી નવ પદ પૂજા (સાર્થ) આત્મવિશુદ્ધિ વીશ્વસ્થાનક પૂજા (સાર્થ)
૭	શેઠ મગનલાલ ઓધવજી	...	...	...	...ધર્મગિન્દુ
૮	શેઠ દીપચંદ ગાંડાભાઈ...	...	...	...	...૧ નરરત્ન ભામાશાહ ૨ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર
૯	શેઠ અમરચંદ હરજીવન તથા કરતુરખહેન	...	...	...	...શ્રી વિમળનાથ ચરિત્ર સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર
૧૦	સલોત પુલચંદ ત્રીકમજી	...	...	...	...પંચ પ્રતિક્રમણસૂત્ર (સાર્થ)
૧૧	વારૈયા ધરમશી હરજીભાઈ	...	...	...	...શ્રીપાળ રાસ
૧૨	શેઠ માણિકચંદ જેચંદભાઈ (ગપાન)	...	...	...	...શ્રી મહાવીર ચરિત્ર
૧૩	શેઠ માણિકલાલ સુનીલાલ તથા કમળાબેન...	...	...	...	...શ્રી વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર
૧૪	રાવસાહેબ શેઠ કાન્તિલાલ ઇશ્વરલાલ તથા શકુન્તલા બેન	...	...	...	...શ્રી આદિનાથ ચરિત્ર
૧૫	રાવજહાદૂર જીવતલાલ પ્રતાપસી	...	...	...	...સંઘપતિ ચરિત્ર (છપાય છે)
૧૬	શેઠ ત્રિભોવનદાસ મંગળજીભાઈ હ. ચંદુલાલભાઈ	...	...	...	...શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર (છપાય છે.)

હાલ પણ આત્માનંદ પ્રકાશનાં લવાજમ (પ્રથમની જેટલુંજ રાખતાં) રૂ. ૧-૧૨-૦ ના દિસામે બાર અંકના સવા રૂપીઓ હાલ ખોટ આવે છે-તોટા પડે છે જેથી તે ખોટ અમુક અંશે હાલ મુંઝવી રહેલ છે; છતાં સાત વર્ષ પહેલાનાં આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકનો ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે અમુક અંશે નફો રહેતો હતો અને હવે અચ્ચારે આ મોટી ખોટનો સવાલ છે. આવી સખ્ત મોંઘવારી ઉત્તરોત્તર દર વર્ષ વધતી આવે છે. અને લડાઇની હવે મોંઘવારીનો આ પ્રસંગ માત્ર અસાધારણ અને ધારવા પ્રમાણે અમુક વર્ષ, બે ત્રણ વર્ષ રહે તેવો સંભવ લાગે છે અને બે ત્રણ વર્ષ પછી અસલ સ્થિતિ સોંધવારીની આવી જશે એમ જાણી આત્માનંદ પ્રકાશનું લવાજમ ચાલતી મોંઘવારી છતાં જેમ વધાયું નથી, તેમ ફંડ કે ઉધરાણું પણ અમારા સભાસદો અને ગ્રાહકો પાસે આત્માનંદ પ્રકાશ માટે તે આવતી ખોટ માટે વિચ્છિન્નિ આપની પાસે કરી નથી. વળી હકીકત એવી છે કે આત્માનંદ પ્રકાશમાં મોટી ખોટ ચાલી આવતી હોવા છતાં (જે સંસ્થાને/ધરતું મકાન હોય, લાહુડું પણ મકાનનું સાફ આવતું હોય, પુસ્તકોનું વેચાણ થતું હોય, દર મહિને કે વર્ષે આખરે અનેક નવા સભાસદો અને પેટ્રન નવા વધતાં તેનું લવાજમ તમામ આવતું હોય, તેથી તે વધતી નવી આવક હોવાથી તેવી સંસ્થાએ સભાના આવક કોષ અંગે (માસિક કે બીજા કોષ ખાતાની ખોટ આવતી હોય તો) આવા અસાધારણ પ્રસંગે અમુક ગણ્યાગાંઠ્યા વર્ષોમાં કદાચ ખોટ આવે, તોટા પડે તો ચાલતી માસિકની મુંઝવણનો ઉકેલ ઉપરોક્ત જણાવ્યા પ્રમાણે નવી બીજી થતી આવકથી તેવી ખોટને ગોળું કરવી જોઈએ અને તેવી મુંઝવણનો તે આવકમાં સમાવેશ કરી લેવો જોઈએ. ઉધરાણું, ફંડ ન કરવું જોઈએ. તેવી બીજી સંસ્થાઓની જેમ આવી કેટલીક લગભગ સ્થિતિ આ સભાની હોવાથી પણ અન્ય માસિકોની જેમ લવાજમ વધાયું નથી તેમ જતી ખોટ માટે અમારા સભાસદો કે આત્મપ્રકાશના ગ્રાહકો પાસે ફંડનું ઉધરાણું ન જ કરવું, તેમ ધારી સભાએ તે મુંઝવણની ઉકેલના તેમાં થતી નવી આવકમાં સમાવી માસિકદ્વારા અપાતું વાંચન અને ભેટની યુક્ત સમ્યો અને તેના ગ્રાહકોને સતત રીતે કાંઈ પણ ફંડ ઉધરાણું નહિ કરતાં સભા આપી રહેલ છે.

૨. વળી આ સભા પ્રાચીન પૂર્વાચાર્યોરચિત સુંદર પ્રાકૃત, સંસ્કૃત (મૂળ) અને તેવા ગ્રંથોના અનુવાદો આટની દૃષ્ટિએ તેનું સુંદર પ્રકાશન પ્રચાર ઉદારતાથી કરી સભાસદો વગેરેને ધારા પ્રમાણે ભેટ આપી રહેલ છે. આજ સુધીમાં પચાસ વર્ષોમાં હાલ ચાલતી સખ્ત મોંઘવારી છતાં સાધુમુનિરાજો, જ્ઞાનભંડારો, અને જૈન જૈનેતર સાક્ષરો લાયજેરીયો વગેરેને રૂ. ૨૫૭૫૭) ના ગ્રંથો હાલ સુધીમાં ભેટ આપેલા છે. હાલમાં એક માસ પછી તેમજ મ્હોટા બે ગ્રંથો ભેટ આપવાના છીએ અને આ સભાનાં અમારા પેટ્રન સાહેબો, લાઇફ મેમ્બરોને હજારોની સંખ્યામાં ભેટ આપેલાં છે ને અપાશે તે ગ્રંથોની કિંમતનો તેમાં સમાવેશ થતો નથી તે રકમ જુદી છે. આ પ્રણાલિકા હજી ચાલુ હોવા છતાં લડાઇના આ સાત વર્ષના સખ્ત મોંઘવારીના પ્રસંગે છપાતાં સાહિત્ય ગ્રંથોમાં સભાને વિશેષ ઉમેરવી પડતી રકમોનો સરવાળો બહુ મ્હોટો હોવાથી તે અશ્વ પળ મુંઝવી રહેલ છે. દાખલા તરીકે એક ગ્રંથ છપાતાં બે ત્રણ વર્ષ થાય તેથી લડાઇ પહેલાં સીરીઝ માટે લીધેલાં એક હજાર રૂપીયાનાં મોંઘવારીનાં કારણે ત્રણ હજાર રૂપીયા, બે હજારનાં પાંચ કે છ હજાર રૂપીયા, ત્રણ હજાર લીધેલા હોય (ગ્રંથ મોટો હોય) તો આઠ કે નવ હજાર રૂપીયાનો ખર્ચ થાય છે, છતાં સીરીઝની જે જે બંધુઓએ રકમ આપેલ છે, તેમને પણ વધારે મ્હોટી રકમનો ખર્ચ થતાં હોવા છતાં, તે માટે સીરીઝના ગ્રંથોવાળા બંધુઓ પાસેથી ખર્ચની વધારે રકમની પણ માગણી કરી નથી અને સભાસદોના ભેટના ધારામાં પણ ફેરફાર કર્યો નથી. લાઇફ મેમ્બરોને જે ધોરણે ભેટ અપાય તે પ્રમાણે અપાય છે કારણ કે સભા ધારા પ્રમાણે તેમની સીરીઝ પ્રકટ કરે છે અને ધારા મુજબ ભેટ આપે જાય છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

Reg. No. B. 431

હકીકત એ છે કે રૂ. ૧૦૧) પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બરનું વ્યા. રૂ. ૨) વાર્ષિક આવે છે, તેઓને ગમે તે મહોટી બારે કિંમતનો અંથ ભેટ અપાય છે. બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરનાં રૂ. ૫૧) નું વ્યાજ એક રૂપિયા આવે અને તેઓશ્રીને મૂળ કિંમતમાંથી એ રૂપિયા કાપીને, કોઈ પણ મહોટી કિંમતનો અંથ ભેટ અપાય છે. અને આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક પણ સર્વને ભેટ અપાય છે. એટલે વ્યાજની ગણતરીએ માસિકમાં પણ અંથોની જેમ ઉમેરવું પડે છે, છતાં વળી આત્માનંદ પ્રકાશનાં ગ્રાહકોને ધારા પ્રમાણે નવો અંથ (એક વખત આપ્યો હોય તે નહિ) ભેટ આપતાં બીજા આપતાં છપાવતાં તેનો અર્થ અહિં જણાવવામાં આવતો નથી તે પણ ઉપરાંતનો અર્થ થાય છે.

આ એક પ્રકારની ઉદારતા અને પ્રભાવના છે, તેમ માની સભા આત્મિક આનંદ અનુભવે છે, કારણ ચાલતા થોડા વર્ષો કસોટીના છે, એમ જાણી ભેટ માટે જે ઉદારતા રાખી હતી, વધારે થતો હોવાથી અર્થથી તેનો પ્રમાણિકપણે થોડો સંકોચ કરવો પડ્યો છે અને વર્ષ પછી મોંઘવારી થતાં મોટી રકમ ઉમેરવી પડે છે કે તે રિયલિટી દૂર થતાં પ્રચાર અને ઉદાર ભાવના હતી તેવી જ રહેશે. સભાને મોટી રકમ સીરીઝમાં ઉમેરવી પડતી હોવાથી માત્ર તેની મોંઘવારીનાં જ હિસાબે કિંમત વધારવી પડેલ છે. તેમ વહીવટને અંગે જરૂર પણ હોય છે.

આ સભાનો હિસાબ, નામું ચોપડા હંમેશાં તૈયાર હોય છે. વર્ષ પૂરું થતાં દર વર્ષે સરવૈયા નીકળી હિસાબ તૈયાર થતાં, સભા પાસે પસાર, કરાવી દર વર્ષે જ સમાજની જાણ માટે રિપોર્ટ પણ પ્રગટ થાય છે. સભાનું તમામ નાણું જમીનગિરિમાં રહે છે. આવી હકીકત હોવાથી આ સભાની પ્રગતિ વિશેષ વિશેષ થતી રહી છે. કાર્યવાહકો પોતાની ફરજ, જવાબદારી સમજી પ્રમાણિકપણે કાર્યવાહી ચલાવે છે. પ્રેમ, સંગઠન, મિત્રભાવ ચાલુ છે. જે કોઈપણ સંસ્થાનાં કાર્યવાહકો યથા આત્મકલ્યાણ સાધવું હોય તેમણે તેના ઉદ્દેશોનો અનુભવ લઈ સેવા આપનાર સભ્ય કર્તવ્યજન અને જવાબદારી બરાબર સંભાળી શકે છે. અને તે સંસ્થાની પ્રગતિ પણ કરી શકે છે. (તેનો આત્મા અને તો જ થાય) આથીને ઉદ્દેશોનો અનુભવ, સેવા ભાવના, ફરજનું જ્ઞાન અને જવાબદારી મોટી સંસ્થાની સંભાળાવી તેને આ જમાનામાં ઘણું કઠીન કાર્ય હોવાં છતાં તેની સાચી સેવા બળવનાર આત્મકલ્યાણ સાધી જાય છે.

આ માસમાં નવા થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧ શેઠ શ્રી લક્ષ્મીચંદ હર્લભદ્રાસ	પેટ્રન	મુંબઈ
૨ શાહ હર્લભદ્રાસ જગજીવનદાસ	(૧) લાઇફ મેમ્બર	ભાવનગર
૩ શેઠ મનુભાઈ લલ્લુભાઈ ઘડીયાળી	(૧) લાઇફ મેમ્બર	અમદાવાદ
૪ શાહ પાનાચંદ લલ્લુભાઈ	(૧) લાઇફ મેમ્બર	ભાવનગર
૫ શાહ પ્રેમચંદ રામચંદ સુરકાવાળા	(૧) લાઇફ મેમ્બર	ભાવનગર
૬ મહેતા જેઠાલાલ મોરારજી	(૨) લાઇફ મેમ્બર	ભાવનગર
૭ શાહ દેવચંદ હર્લભદ્રા	(૨) લાઇફ મેમ્બર	"

મુદ્રક : શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ : મી મહાદેવ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : દાણાપીઠ-ભાવનગર.